II. évfolyam. Arad, 1887. Januárhó 29. Szombat. 28-dik szám.

Szerkesztőség:
Templom-utcza 14. szám, földszint, jobbra.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Templom-utcza 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetések díjszabás szerint.
Egyes szám **5** kr. ünnep- és vasárnap utáni szám **3** kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . . 12 frt.
Fél évre . . . . 6 frt.
Negyed évre . . . . 3 frt.
Egy hóra . . . . 1 frt.

Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . 7 frt — kr.
Negyed évre. . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

117 szótöbbség.

Arad, január 28.

Az országgyülési szabadelvü párt a tegnapi szavazás alkalmával ugy viselte magát, a mint azt a jelenlegi nehéz viszonyok között tőle méltán megvárhattuk. Megjelent majdnem teljes számmal, s igy mintegy tüntetőleg nyilvánitotta, hogy megmarad helyén. Hiába várta tehát az ellenzék, hogy a szabadelvü párt talán abdikálni fog s cserben hagyja a kormányt. Nem tette, hanem felelt igazán impozáns módon az ellenzéknek, s ez a felelet szól már a megejtendő választásokra is.

Nagyon ritkán történt meg az, hogy a képviselők négyszázon fölüli számmal jelentek volna meg az ülésen. Tegnap ez is megtörtént, s megtörtént még az is, a mi csak a fusiót követő első években fordult elő, hogy a Tisza-kormány százon fölüli többséget kapott. Ez a 117 szavazatnyi többség nyilvánulása annak, hogy az országgyülési szabadelvü pártot nem képes az ellenzék terrorizálni. A szabadelvü párt élénk tudatával bir annak a nagy felelősségnek, mely reá e pillanatban nehezül, s követi nyiltan s bizalommal a vezért, kitől reméli, hogy épp a legsúlyosabb viszonyok között fogja biztos kézzel irányozni az állam hajóját.

Az ellenzék hiába vesztegette a nagy szavakat heteken át. Nem talált, s nem találhatott fogékony talajra. Azt az elméletet, hogy a Tisza-kormány ugyszólván minden időkre felelős marad, bárki következzék utánna, — a többség nem volt hajlandó acceptálni, s jobbnak látja, hogyha Tisza marad a felelős, maradjon meg a kormányon is, mert eddig senki sem mutatta magát elég nagynak arra, hogy helyét betölteni képes legyen. Azt az államférfiui nagy tehetséget, melynek Tisza annyiszor adta jeleit, másban eddig felfedezni nem tudtuk. A szándék tisztasága, az önzéstől ment hazaszeretet és mély meggyőződés kölcsönzött oly bámulatos, rendithetlen erőt és szivós kitartást az ő működéséhez. Ezt mondotta róla br. Vay Miklós alig másfél éve, hozzátévén még azt, hogy csak a nemzetéhez való ragaszkodás lehetett az, a mi idegeit, mint izzó vasat a tűz, megaczélozta s képessé tevé lelkét arra, hogy oly sok nehéz és folytonos küzdelmet ingadozás nélkül kiálljon, — hogy mint szirt a hullámok verését, nyugodtan és elkeseredett viszonzás nélkül tűrje a méltatlan bánás azon nyilait is, melyek feléje éveken át, meg-megujulva irányoztattak.

Azalatt a másfél év alatt, mely e szép szavak elmondása óta elmult, Tisza nem adott okot arra, hogy az államférfiui bölcsességébe vetett hitünk ingadozóvá legyen. A viszonyok azóta kedvezőtlenebbre fordultak, de nem az ő hibájából, s erős a remény, hogy e viszonyokkal az ő szivóssága és akaratereje meg fog küzdeni. Ennek a reménynek adott kifejezést a szabadelvű párt tegnapi szavazata is, s Tisza is kijelentette a budgetvita bezárása után mondott nagy beszédében, hogy nem fog gyáván meghátrálni a küzdelem elől.

Hiába beszél az ellenzék érdekazonosságról, meg effélékről, mikor a többséget apostrophálja. Azt az összetartást, melynek a többség tegnap tanujelét adta, magasabb és nemesebb rúgók nélkül képzelni sem lehet. Nem önző érdekek, hanem tiszta hazaszeretet birta a többséget tüntető sorakozásra. Az a hazaszeretet, az a meggyőződés, mely a jelen helyzetben eszeveszettségnek tartaná valamely válság felidézését kicsinyes és haszontalan okok miatt, s nem engedi a kormányt bukni egy olyan ellenzékkel szemben, mely programmot nem akar adni.

A tegnapi nevezetes ülésből még egy örvendetes mozzanatot kell kiemelnünk. A pénzügyminiszter reflectált a zárbeszédekre, s szavai egy cseppet sem ugy hangzottak, mintha visszavonulni készülne. Nagyobb önbizalom nyilvánult beszédében, mint a vita kezdetén. Ezt csak két okra vezethetjük vissza. Látta, tapasztalta, hogy az ellenzék mily törpe, s látta, tapasztalta azt is, hogy a többségben meg van az őszinte akarat azon ut követésére és azon eszközök elfogadására és megvalósitására, melyeket a pénzügyminiszter czélravezetőknek kijelölt.

A szavazás közvetlen hatása lesz még az is, hogy eloszlatja kifelé is az aggodalmakat, melyek kormányunk állásának biztosságára nézve az ellenzék tulságos lármája folytán felmerültek, s egyuttal megerősiti és megkönnyiti a kormány állását a Bécsben folytatandó kiegyezési tárgyalásoknál.

A tegnapi nap után van okunk nagyobb bizalommal tekinteni a jövőbe. Az ellenzék szerette volna elhitetni, hogy pártunkon a kétségbeesés vett erőt, de mi nem esünk kétségbe, s nem hagyjuk el a zászlót, hanem fennen lobogtatjuk azt, s hisszük, hogy e zászló alatt győzni fogunk a közeledő választásoknál is.

A budget-tárgyalási szavazásról irja a „Nemzet" a következőket: A képviselőház mai ülésén névszerinti szavazással szavazott a költségvetés fölött. Más alkalommal a költségvetés elfogadasa nem szokott pártkérdés lenni. Az ellenzék azonban ez alkalommal a költségvetés megszavazását is megtagadta, s a rendesen csak az appropriationál felvetett bizalmi kérdést szinte már itt anticipálta. Ez és az ellenzék kiméletlen támadása azt eredményezte, hogy a szabadelvü párt ma jobban documentálta erejét, összetartozandósága érzetét és tömörségét, mint bármikor, s a kormánynak nagyobb többség szavazta meg a költségvetést, mint a mekkora eddig az országgyülés folyamán fontosabb szavazások alkalmával egyátalán volt e házban. Mig a legtöbb kormánypárti szavazat eddig 233 volt (ennyi szavazott 1885. febr. 23-án a felsőházi törvényjavaslatra), ma **261** szavazat nyilatkozott a budget mellett s az ellenzék 144 szavazatával szemben a **többség 117 szavazat volt.** A következőkben állitjuk össze az eddig ez országgyülésen lefolyt főbb szavazások eredményét:

	igen	nem	távol	többség
Oct. 15. (1884.) felirati vita	195	133	112	62
Febr. 8. (1885.) budget	229	140	82	89
Febr. 23. felsőház	233	157	61	76
Apr. 11. Üzenet a főrendektől	219	133	100	86
Decz. 14. Ötéves mandatum	215	130	104	85
Május 19. (1886.) póthitel	233	140	79	92
Jan. 27. (1887.) budget	261	144	44	117

A mai szavazáshoz megjegyezzük, hogy a ház tagjai rendkivül nagy számban jelentek meg; több mint **négyszáz** képviselő volt jelen, a mi nálunk rendkivül szokatlan szám. A pártok tagjai mind pártállásuk szerint szavaztak: a mérsékelt ellenzék, szélsőbal, antisemiták a budget ellen; a kormánypártiak a budget mellett. A pártonkivüliek közül Pulszky Ferencz, Pulszky Ágost, Fröhlich Gusztáv a kormánypárttal, Szilágyi Dezső és Szentkirályi Albert az ellenzékkel szavaztak. Az ellenzékkel szavaztak a szászok (Bausznern, Fluger és Gutenau kivételével) mind, vele szavaztak a tulzó nemzetiségi képviselők is (Babes, Dimitrievics Mihály); a horvát képviselők kivétel nélkül a kormánypárttal szavaztak. A távollevők közül — a mennyiben hamarjában összeszámithattuk — mintegy 12 képviselő tartozott a szabadelvüpárt, s mintegy 20 képviselő az ellenzék (függetlenségiek, mérsékelt ellenzék, antisemiták s pártonkivüliek) sorába; a többi 12 távollevő a horvátok közül való.

Allarm. A Havas-ügynökség **Bécsből** ezeket sürgönyöztette magának: „A fegyvertárak parancsot kaptak, hogy oly előkészületeket tegyenek, mintha a háboru küszöbén állanánk. Hir szerint **a lókivitel legközelebb megfog tiltatni.** Minderre a határról jelentett **orosz csapatmozdulatok** szolgáltatnak okot."

A gymnasiumi tanterv módositása. A gymnasiumi tanterv módositása érdekében eddig tartott tanácskozások folytatásaképp, január 21-én a közoktatási miniszteriumban ujabb tanácskozások tartattak, melyeknek tárgyát a gymnasiumi **földrajzi oktatás képezte.** A miniszter, meg lévén győződve arról, hogy a tantervnek és az utasitásoknak ujabbi, nagyobb mérvü megváltoztatása nagyobb bajjal járna és a módszer megszilárdulását is veszélyeztethetné, végleg elhatározta, hogy csakis a földrajz tantervén és az erre vonatkozó utasitáson teteti meg a gyakorlat szempontjától követelt legeslegszükségesebb módositásokat, — de ezeket is csak oly értelemben, hogy a gymnasium I. és II. osztályában a földrajzi tananyag arányosabban osztassék meg és sorrendje practicusabbá tétessék, (mint a reáliskolai tervben), továbbá, hogy a VII. osztályban az eddiginél nagyobb suly helyeztessék Európa és Amerika politikai földrajzára. A földrajzi oktatás eddigi methodusa nagyon is nagy tért engedett a természetrajzi anyagnak. Kivánatos ugyan, hogy a tárgyalás élénkitésére, a **földrajzi anyag szolgálatában,** ezentul is okkal-móddal szerepeljenek az illető földrészt kiválóan jellemző legfontosabb állatok, növények és ásványok, de a gyakorlati élet tényleges kivánalmaival szemben jövőben nagyobb szerep fog jutni a szoros értelemben vett topographiának (városok, stb.) és a politikai beosztásnak. A tanórák száma egyáltalán nem fog változni.

Az első értekezlet alkalmából felmerült azon inditvány, hogy **a magyar irodalomtörténet két éven át tanittassék,** talán később megfontolás tárgyát képezheti majd, de egyelőre figyelmen kivül marad. — Ilyképpen lehetővé fog válni, hogy a középiskolai törvény alapján módositott tantervhez készült utasitások mihamarabb kibocsáttassanak és ennek alapján a helyi tantervek elkészittessenek, melyek majd alkalmat fognak szolgáltatni az egyes tanári testületeknek, hogy az országos terv keretén belül, az **intézet speciális szükségleteinek megfeleljenek.**

Szóba került a felekezeti középiskolák egy némelyikében jelenleg is fennálló **tandijosztalék** kérdése. A miniszter oda kiván hatni, hogy azon kevés felekezeti iskolában is, a hol a tandijosztalék rendszere még fennáll, e rendszer maguknak **az illető intézeteknek érdekében megszünjék.** A miniszter továbbá, az értekezleten felmerült eszmecsere alapján, kérdést intézett az országos közoktatási tanácshoz, nem tartaná-e czélszerünek a tanárok képesitésében a **főtárgy és melléktárgy közti különbség elejtését?** A tanárvizsgáló bizottságot pedig megkérdezte az iránt, vajjon nem volna-e kivánatos a magyar-ugor összehasonlító nyelvészetet a tanárvizsgálat tárgyaiból elhagyni és inkább a szoros értelemben vett magyar nyelvtant, mely egyébként eddig is szerepelt, nagyobb terjedelemben és szélesebb alapon megkövetelni? ugyszintén az iránt is, nem volna-e czélszerübb **a történelmi szakvizsgánál** az eddignél nagyobb sulyt fektetni a **földrajz ismeretére,** a mi annál szükségesebbnek látszik, mert a főgymnasium egész tanfolyamán át főkép a történettanár van hivatva az ifjak elméjében az első osztályokban nyert földrajzi ismeretet ébren tartani. Az utóbb jelzett kérdésekre nézve majd a vélemények beérkezése után fog intézkedés történni.

KÜLFÖLD.

Göschen bukása és az angol trónbeszéd. Londoni táviratok jelentik az angol trónbeszédet s egyszersmind a hirt, hogy Salisbury uj pénzügyminisztere **Göschen** Liverpoolban megbukott a választásnál. A trónbeszéd a külügyi helyzetről rövid, de sokatmondó nyilatkozatokat tartalmaz. **A béke barátai örömmel veszik az angol királynő kijelentését, mely a béke megtartására vetett reményt csak élesztení van hivatva.** Victoria királynő nyiltan hangsulyozza rokonszenvét a volt bolgár fejedelem személye iránt, de épp oly határozottan hangzik azon enuntiatiója, hogy Anglia érette vagy miatta háborut nem kezd, hanem a középeurópai hatalmakkal egyetértőleg fáradozni fog a bolgár-kerdés **békés** megoldásának érdekében. — A trónbeszéd másik érdekes mozzanata az **irországi** állapotokat öleli fel s constatálván, hogy ezek nem igen javultak, a büntető törvények szigorubb kezelését helyezi kilátásba, a mi egyértelmü a rendkivüli intézkedések programmjával.

Nem kevésbé fontos a liverpooli választás eredménye. A Salisbury-cabinetre nézve tagadhatatlanul nagy vereséget jelent Göschen bukása, mely ismét adattal szolgál arra nézve, hogy a kormány jelenlegi pártszervezete vajmi gyönge lábon áll. Tartani lehet attól, hogy a liverpooli választás csak siettetni fogja a Salisbury-cabinet **felosztását,** mely kétségkivül jelentékeny kihatással lenne az európai nemzetközi viszonyok alakulására is.

Salisbury a helyzetről. Az angol felsőházban megkezdett választelirati vitánál **Salisbury** miniszterelnök visszautasitja Granville abbeli szemrehányását, mintha ő a Guildhallban tartott beszédével **Németországot elidegenitette volna;**

Az „ARADI KÖZLÖNY" tárczája.

(Január 29.)

A nővérek.

[Vége.] (Elbeszélés.)

— Az „Aradi Közlöny" eredeti tárczája. —

Irta: *Mallár Imre.*

A regg felséges volt, a nap sugarai bujdosva tördelék át a halmok átlátszó ködét, a reggeli szellő üde és illatos volt, a zöld mezők pedig mély csendben nyugodtak. Az alig felébredt természet még pihenni látszott s mintegy erőszakkal igyekvék éji nyugalmából kibontakozni. Csak egyedül a madarak zengték reggeli dalukat az erdő fái és bokrai közt.

Róza a boldogságtól izgatottan szemeit egész éjjel le nem hunyta s igy mihelyt a szürkület ablakán át szobácskájába hatott, azonnal fölkelt, felvevé reggeli öltönyét s az ablakhoz állt. Titkos élvezettel szemlélte a vidéket, és néha perczekig egészen elmélyedt nézésében, mig végre a legnagyobb vidámsággal rendbe szedé szobácskáját s a kirándulásához szükséges ruhájának igazgatásához fogott.

Alig végzé el munkáját, midőn nővére lépett be hozzá, ki látva Róza vigságát, el nem képzelhieté, mi történhetett nővérével. Tegnap, midőn elhagyta, oly levert, oly bús és szomoru volt, és ime, egy éj letelte után, mintha nem is ő lenne. Megállt a szoba közepén s nem tudott eléggé eltelni nővére szemlélésével.

Róza Laura elé ugrott, átkarolta derekát, forró csókot lehelt annak ajkaira s felkiáltott: Oh mily boldog vagyok kedves Laurám! ugy érzem, mintha ujjászülettem volna!

Laura bámulva nézte őt.

— Igen, — folytatá Róza, — ő itt volt . . . . és én meg is hivtam nevedben a mai kirándulásunkra.

Laura alig hitt füleinek.

Róza még mindig derékon tartá Laurát s a pamlagra vonó és maga mellé ültette, hol elbeszélte neki az est édes emlékeit.

Laura tettetett komolysággal nézett Rózára s csintalanul megfenyegeté előtte tegnap tett szavért

Róza egy csókkal zárta le nővére ajkait.

— Igy tehát, mint látom, mindennel készen vagy Rózám, most készülj fel, mert mint láthatod, a dél közelg s férjem nemsokára honn lesz. Együtt fogunk ebédelni s ebéd után azonnal indulunk.

Róza felkészült s Laurával utnak indult. Egész uton nem fogyott ki beszédjéből s nővére nem győzte eléggé bámulni vidámságát s hallgatni kedves csevegését.

Midőn a két nővér megérkezett, Laura férje már honn volt, korábban jött mint máskor.

Amint Lauráék a szobába léptek, a férj előjükbe ment s udvariasan köszönté őket. Róza sógora elé lépett, hamiskásan megfenyegeté mutató ujjával s tettetett komolysággal mondá:

— Mily rosz sógor vagy Károly, még azt sem mondtad el, kik vesznek részt a kirandulásban.

— Dehogy nem mondottam, kedves Róza, hanem én nem is tudom felfogni, mi oka volt, hogy a mult napokon veled beszélni alig lehetett. Ugy néztél ki, mint a kinek a kakas elvitte a kenyerét; és ha a mai Rózát a mult napokéval összehasonlitani merészelném, ugy bizton mondhatnám, hogy vagy az, vagy ez a Róza nem az én sógornőm.

— Ennek titkát majd később fogod megtudni, — szólt közbe Laura.

— Ne kutasd, kérlek, a titkokat, hanem mondd csak, kik leszünk együtt?

— No, jó, habár már annyiszor is ismétlém előtted a kirándulni szándékozó társaság tagjait, de kedvedért még egyszer elmondom, de . . .

— Ah! hát még „de" is van? De?...

— De csak egy feltétel alatt.

— És az?

— A feltétel az, hogy hagysz sokáig bizonytalanságban lenni viseleted felől, jóllehet sejtem okát.

Róza fehér arczát gyengéd pir boritá el.

— Most azonban menjünk ebédelni, majd ebédközben megismerteted Rózával a kirándulókat.

Károly mindkét hölgyet karon vezette az ebédlőbe, mindenki elfoglalta helyét az asztalnál, de étvágya egyiköjöknek sem volt. Az ételeket majdnem érintetlenül vitték vissza. Midőn az ebéd vége felé volt, Róza sógora felé fordult s mondá:

— Az ebéd véget ért, de én még mindig kiváncsinak maradtam.

— Már látom, hogy a kiváncsiság mily rosz hatással van az emberre, különösen a nőkre. Csak most látom át, miért nem volt étvágyad kedves Rózám, — szólt Károly mosolyogva.

— De mondd már kérlek, ne hagyj oly soká várakoznom!

— Ott lesznek Tormásiék, Ka . . .

Az előszámlálást halk kopogás szakitá félbe. Mindenki kiváncsian tekintett az ajtóra s alig győzte várni az uj vendég jöttét. Majd nem mindenik ajkról egyszerre osont el a „szabad", mire az ajtón Tormásiék idősebb fia lépett be s kérte a társaságot, minthogy az indulási idő már itt van, készülnének fel és induljanak.

Róza és Laura azonnal rendbe szedték öltözéküket, mig a férj czigarettáit készité és indultak Tormásiék háza felé, hol a társaságnak összejönnie kellett, kik már mind jelen is voltak.

Igy felkészülten utnak indultak az erdő felé.

Róza körülnézve a társaságon, nem látta ott azt, a kinek jelenlétét pedig legjobban ohajtotta. Lehangolt lett. Mindenki tudott valami ujat mondani, valamit kérdezni, vagy a hozzá intézett kérdésre felelni, csupán Róza nem, daczára, hogy lehangoltságát minden erejéből titkolni igyekodott.

Az erdőbe kiérve egy tisztáson telepedtek le, hol egy uj játék kezdetéről beszéltek.

Ezután csoportonként gyülekeztek a szerint, a mint kellett.

Róza fáradtságot szinlelve visszamaradt, majd virágkeresés ürügye alatt az erdőbe indult, azonban alig ment néhány lépést pihenő helyétől, a távolból egy férfialakot látott kibontakozni. Szive sebesen kezdett dobogni.

Az alak mind közelebb jött hozzá, végre elébe ért. Gyula volt.

Gyula forrón köszönté Rózát s csodálkozását fejezte ki, hogy egyedül találja.

Róza elpirult, majd kissé magához térve mondá: játszani mentek, s mivel fáradt voltam, itt maradtam a pihenő helyen. Azzal egy kivágott fatörzsre ültek.

Gyula szerelmesen karolá át Róza karcsu derekát és édes beszélgetésbe eredtek.

A nap fölséges volt, gyorsan folyt le a két szerelmes előtt, kik édes elragadtatásban andalogtak; ha a lenge szellő figyelmessé lett volna, sok édes és forró szerelmi szavakat lophatott volna.

E merengésből lépések zaja ébresztette fel őket.

Feltekintenek, Laurát férje karján jönni látták, kinek az erdő bokrai udvariatlanságból ruhája fodrát letépték s ezt feltüzni jött a pihenő helyre.

Róza és Gyula Laura elébe mentek.

— Ej, ej kedves barátom, késő jöveteled által Róza egész napi mulatságát elrontottad, szólt Károly Gyulához.

— Oh, éppen nem, szólt közbe Róza, sőt mondhatom, jobban mulattam, mint ti mindnyájan.

— Ah! hát nem vagy már fáradt — kérdé Károly.

— Nem, felelé vidáman Róza, sőt ugy érzem, mintha a nap csak most kezdődne!

— Ugy-e — mond Károly, de mégis szeretnem hallani, ugyan kit választanál társul az ujra kezdődő napra?

— Már választottam is — felelé Róza mélyen elpirulva, de olyat, ki sem ő engem, sem én őt elhagyni nem fogjuk.

— És ugyan kit? — kérdé Károly kiváncsian.

Gyula hálás tekintettel nézett Rózára.

Róza megfogá Gyula kezét s Karolyhoz fordulva mondá:

— Ez az én leendő társam, most csak még — vőlegényem.

Károly bámulva tekintett Rózára s nem győzött csodálattal eltelni, mire Gyula szólalt meg:

— Ugy hiszem nincs semmi ellenvetésed s kifogásod leendő sógorod ellen?

Károly megölelte barátját, majd erősen megszoritá jobbját s mondá:

Bravo! kedves Gyulám, legyetek boldogok, minők mi vagyunk Laurával.

Az est beállt. Szép nyári est, enyhe, illatos. Az árnyas halmok, biborszin fellegek az ég és föld egy hatásban, mind ez gyönyörü képet nyujtott.

A társaság összegyült pihenő helyére, hogy ismét utnak induljanak — haza felé. Mindenkit öröm s megelégedés töltött el, de legnagyobb öröme volt Rózának, ki a boldogság utján követte nővérét Laurát, s igy lett a két nővér két nagyon boldog asszony.

Első gyilkosságom.

[34. Folyt.] (Regény.)

Irta: *Macé G.*, a párisi rendőrség volt főnöke.

— Az „Aradi Közlöny" számára forditotta: H. G. —

XII.

A Folies-Belleville termében. — Egy nyilvános, nem politikai gyülés. — III. Napoleon tolvaj és gyilkos.

A szónoki emelvényhez lassu, méltóságteljes léptekkel közeledik egy magas, öreg, kopott kinézésü, hosszu, gondozatlan, bozontos szakálu és haju férfi. Fején egy kis vörös sapka van. Előttem elhaladtában látom a nép ez emberének kezeit; nagyon érdesek, serteszerü fekete szőrrel benőve, nyilván regen nem voltak mosva. Körmei karomszerüleg hosszuak, hajlottak és valóban páratlanul piszkosak.

A „democratia veteránja" föllép az emelvényre. Ahitatos csend áll be. Szinészi taglejtéssel megemeli sapkáját, feereszkedő kézmozdulattal üdvözli a hallgatókat és sapkájára mutatva igy szól:

„Csak a nép előtt emelek kalapot és büszkén vallom magamat a nép fiának! Polgárnők és polgárok, ti már tudjátok, hogy hiszek egy örök lényben, de gyülölöm a templomi patkányokat. (Ezt a förmedvényt háromszoros taps követte.) Nem vetközöm ki eredetiségemből, az anyatermészet fia maradok. Vas érintése soha sem bajamat, sem szakállamat nem szentségtelenitette meg. Polgár-agglegénynek neveznek, azonban e jelző nem találó . . . Polgárok, ötven év óta, egy félszázad óta élek szabad egyesülésben, melynek tárgya gyakran változott. Ezen a valódi emberre nézve egyedül méltó, szabad egyesülésből számos gyermek származott."

tagadja, hogy neki szándéka lett volna Sándor fejedelmet a bolgár trónra visszahelyezni. A kormány elismeri, hogy Oroszországnak a Balkán tekintetében bizonyos aspirationi vannak. Mi óhajtjuk, — folytatja a miniszterelnök — hogy törvényes kivánságai teljesüljenek, de ha Oroszország ezek elérésére irányuló törekvésében türelmetlennek mutatkoznék, ugy ez az európai békét veszélyeztetné. Salisbury — folytatólag — nem tagadja a veszélyt, mely a folyton növekedő hadiszerelésből Európa békéjére hárul, de e veszélyek az ő kormányra lépte óta nem növekedtek, sőt a berlini és a párisi nagykövetek véleménye szerint a helyzet nem háborus, hanem békés.

LEGUJABB POSTA.

— **Németország hadi kölcsöne.** A „Deutsche Seehandlung (a mely tuvalevőleg állami pénzintézet) a legutóbbi napokban 60 millió márka erejéig porosz értékeket bocsátott ki. A Seehandlung ezt nem a tőzsdén tette, hanem a papirokat egy consortiumnak adta el, nehogy a nyilvános kibocsátás az amugy is ideges tőzsdét irritálja. Mindazonáltal ugy fogják fel az emlitett pénzt, hogy Németország pénzügyileg mozgósit.

— **Visszautasitott pontok Zankow javaslatából** Azon pontok, melyeket Zankow memorandumából a porta tárgyalni nem akar, a következők: A kiszolgált bolgár katonaság elbocsatandó s ujonczokkal helyettesitendő; a hadügyminiszterium élére orosz tábornok hivandó meg; a külföldre menekült tisztek előbb viselt állásukba beiktatandók. A porta a diplomatiai körök véleménye szerint bizonyos lehet a felől, hogy az ily módon restringált alapon a legtöbb hatalom támogatni fogja. Remelik, hogy Oroszország is hozzájárul e szempontho s bizonyos, hogy Oroszország igényei nem mennek minden pontban olyan messze, mint Zankow memoranduma.

NAPTAR.

Január 29. Szombat. Róm. cath. naptár Szalézi Ferencz. Prot. naptár Valér. Görög-orosz naptár (január 17.) Antal apát. Nap kél 7 óra 33 perez. Nyugszik 4 óra 55 perez

Jan. 29. Az aradi ipartestület bálja a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Jan. 30. Az aradi Széchenyi-gőzmalom részvénytársaság évi közgyülése d. e. 9 órakor.

Febr. 2. Az „Aradi Torna-Egyesület" évi közgyülése d. e. 10 órakor a városház emeleti kis termében.

Febr. 5. Az aradi jótékony nőegylet fényes álarczosbálja a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Febr. 12. A kereskedő-ifjak tánczvigalma a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Febr. 13. Az aradi könyvnyomdászok batyu-bálja Strobl söresarnokában.

Febr. 15. Arad megye törvényhatósági bizottságának rendkivüli közgyülése d. e. 10 órakor.

Febr. 20. A „Kölcsey-Egyesület" tánczvigalma a „Fehér Kereszt" nagytermében.

Dr. Köpf János.
1817—1887.

Arad városának egyik legderekabb polgára hunyt el tegnap dr. Köpf Jánosban, kit egy hosszu munkás életen át mindig a közjó és a közügyek iránti önzetlen érdeklődés és lelkes buzgalom vezérelt. Életéről a következő adatokat jegyezhetjük fel:

Dr. Köpf János született 1817. január 17-én Aradmegyében Kisjenőn. Iskoláit Aradon, Nagyváradon és Budapesten jelesen végezve, mint gyakorló orvos Szt.-Annán telepedett le. Képzettsége és humanus bánásmódja csakhamar nagy népszerüséget szerzett neki s pályáján igen gyorsan emelkedett.

A szabadságharcz kitörése Szt.-Annán érte, s 1849-ben a szomoru emlékü világosi catastropha után, itt tanusitotta hazaszeretetének is fényes jelét a kormányzó Kossuth Lajos neje irányában, a kit ott menekülése közben erős foku láz lepett meg, s a kit — bár a szabadságharcz embereinek, az akkor u. n. forradalmároknak való segélynyujtás börtön, sőt halálbüntetés mellett tiltva volt — nemes önfeláldozással gyógykezelt s menedékkel látott el.

Az alkotmányos korszak hajnalán Pankotán mint járásorvost, majd a megye egészségügye élén, mint megyei főorvost látjuk őt. Valódi hivatottságának magaslatára azonban mint Arad szab. kir. város iskolaszékének elnöke s az aradi községi iskolák ujjáteremtője emelkedett. Már szigorló orvos korában különös előszeretettel viseltetett a tanügyi s ezzel összefüggő kérdések iránt; felavató értekezésében — mely akkor nyomtatásban is megjelent — nemcsak szoros értelemben vett orvosi szakértekezést, hanem a gyermeknevelés körül megérlelődött igen practikus nézeteit is közrebocsátva. Később éjet-napot összetéve képezte magát specialis tanférfiuvá.

Nyelvtani, történeti, földrajzi, stb. ismereteit szorgos tanulmányozás utján bővitette s Pestalozzin kezdve valamennyi e nembeli jelesebb szaktudós benne ugyszólván hússá és vérré váltak: A közoktatásról szóló törvényczikket és rendeleteket könyv nélkül tudta.

Iskolaszéki elnöki minőségében közbeesülés és szeretet környezte. Nem volt szülő, a kit — ha hozzá fordult — a legjobb uthagyazitással és tanácscsal el nem látott volna. Áldozatkészségében nem ismert határt; legszebb emlékei ennek a Kossuth-utczai s a szt.-péter-téri tanépületek, melyek az ő fáradhatatlan kezdeményezése és utánjárásai alapján emelkedtek.

Az utóbbihoz megkivántató pénzösszeg a város pénztárában éppen rendelkezesre nem lévén, nehogy az épitkezés abban maradjon, minden közelebbi biztositék nélkül 6000 forintot előlegezett sajátjából. Pedig az iskolaszéki elnöki állás fizetésnelküli, „munus publicum" volt, s midőn ritka önzetlen faradozása gyümölcseit méltánylandó, a város közönsége elismeréséül a nyolcz évig tartott szakadatlan munkásságnak 800 frt évi dijat szavazott meg részére, már nem élvezhette ezt, mert a jelentkező kór megfosztá munkaképességétől, s állását, melyen oly lélekemelő buzgalommal csüggött — odahagyni kényszerité. Érdemeit megfelelően méltatja Arad szab. kir. város polgármesterének az 1877-iki közigazgatási évről kiadott jelentése, mely reá vonatkozólag a következőleg szól:

„Dr. Köpf János ur iskolaszéki elnök, eléggé nem méltányolható, fokozódott ügyszeretettel parosult tevékenysége, áldozatkészsége, fáradhatlansága egyik főtényezője az elert eredményeknek, s közvetlen biztositékul szolgál arra, hogy még ernyedetlen buzgalmával iskolai ügyeinkre befolyást gyakorolhat, az ügy hanyatlani nem fog.

Jutalmazza ezen derék férfiu áldozatkész buzgalmát a város közönségének meleg elismerése, s kisérje működését továbbra is nemes törekvéseinek teljes sikere!"

Felsőbb kitüntetésre azonban sohasem vágyott s bár többször kisérlet tétetett vele ily irányban, azokat mindannyiszor azzal utasitá el, hogy saját öntudatában találja nem csillogó ugyan, de legkedvesebb jutalmát.

Szerető hitvese oldala mellett az általa nevelt ifjabb nemzedék rajongó, osztatlan szeretete is fokozta boldogságát, melyet az utóbbi években, fogadott kis unokai elvesztése zavart csak fájdalmasan meg.

Elmondhatjuk ravatalánál, hogy ki oly példás módon élt és működött, azt bizonyára egész Arad áldása kiséri sirjába!

Az elhunytáról kiadott családi gyászjelentés következőleg hangzik:

Özv. dr. Köpf Jánosné, sz. Ferenczy Auguszta — gyámleánya Tessényi Adél, férjezett Kovács Béláné; sógorai: Köpf Alajos és neje szül. Gräszmann Zsuzsánna, gyermekeik: dr. Köpf Kálmán és neje szül. Rátkay Francziska, Ida, férj. Vaniss Károlyné és Paulin; Köpf Károly és neje szül. Steinecker Paulin, gyermekeik Dóra és Bertha; Köpf György és neje szül. Scholl Emma, gyermekeik Irma, János, Ella és Mathild, továbbá sógornője Köpf Mária, férj. Tassy Edéné s gyermekök Gusztav, valamint a többi rokonok nevében is a legmélyebb fájdalom által megtört szomoru szivvel jelenti forrón szeretett kedves jó férjének dr. Köpf Jánosnak, Aradmegye volt főorvosa s Arad sz. k. város iskolaszéki elnökének, a legjobb nevelő atya, testvér, nagybátya és rokonnak munkás és áldásos élete 71. s boldog házasságuk 37-ik évében f. évi január hó 28-án, éjjeli 2 órakor, rövid szenvedés után történt jobblétre szenderültét. A drága halott hült teteme f. évi január hó 29-én, d. u. fél 4 órakor fog a róm cath. szertartás szerint a templom utczai 13. számu házból; „Limbeck János temetés rendező vállalata" által, örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozat pedig lelki üdvéért a főtiszt. Minorita-atyák templomában f. évi január hó 31-én d. e. 10 órakor mutattatik be. Legyen örök nyugalmad háboritlan, szeretteid és a jók áldása lebegjen poraidon!

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Azon t. előfizetőinket**, kik az előfizetési dijjal hátralékban vannak, tisztelettel felkérjük az előfizetési összegnek e hó végéig leendő szives beküldésére.

— **Aradmegye rendkivüli közgyülése.** Körlevél. Aradmegye törvényhatósági bizottságát, f. é. február hó 15-én kedden, d. e. 10 órára, rendkivüli közgyülésre hivom egybe. Tárgy: 1. Az 1887. évi közmunkafelosztás és utalapköltségvetés megállapitása, s ezzel kapcsolatban Nagy-Zerind és több községnek a nagyzerind-gyulai utnak a törvényhatósági utháló-zatba való felvétele iránti kérvénye. 2. Az igazoló választmány jelentése, az uj-szentannai kerületben m. é. november hó 20-án megejtett bizottsági tagválasztás megsemmisitése tárgyában hozott határozatának jogerőre emelkedte; — valamint a f. é. január hó 15-én megejtett pótválasztások igazolása tárgyában. 3. A megye alispánjának jelentése, melylyel a megyeházbeli ferőhelyiségek elégtelensége folytán szükséges épitkezés kérdésében, javaslattétel végett egy bizottsagot kiküldetni kér. Van szerencsém erről a törvényhatósági bizottság t. cz. tagjait ezennel értesiteni. Aradon, 1887. évi január hó 23-án. Fábián, főispán.

— **Aradmegye adóképességének voltáról** tanuskodik, hogy a mult évnel előirányzott 1.266,093 frt egyenes adótartozás nemcsak hogy teljesen befolyt, de söt e rovatban 67.332 forint felülfizetés is történt. A megye adóképességét méginkább mutatja a mult évekről fönmaradt óriási adóhátraléknak nagy arányokban történt letörlesztése. Az 1883-ik évben 750,693 frt hátralék állott fönn s a következő négy év alatt ez összeg is kevesbült 447,878 forinttal. A hadmentességi dijban 1886. évben 78,408 frt volt előirányozva a megelőző évből fenmaradt tetemes hátralékot is beleszámitva s ez összeg is 14,759 frt hijával törlesztve lett. Bélyeg- és jogilletékekben a mult évben 246,862 frt, inségkölcsön-hátralékban 10,959 frt, bor-, hús-, czukor- és sörfogyasztási adóban fizettetett 52,208 frt. — Körös-szabályozási kölcsönre fizettetett 48,483 frt, Körös szabályozási költségre 29.445 frt, szőlődézsmaváltságra 28,642 frt, örökváltságban 150,674 frt, tanitói nyujdij-alapra 5377 frt, kereskedelmi és iparkamarai járulékra 1211 frt.

— **Személyi hir.** Megyénk népszerü alispánja Ormós Péter tegnap Csukay Sarolta kisasszony és Frits Lajos nagyhalmágyi kir. járásbiró esküvőjére Radnára utazott.

— **A fővárosban alakuló „Aradmegyei Kör"** tervezésén működő ideiglenes bizottság működése a napokban — mint lapunknak irják, — nagy lépést tett a szép és nemes czél felé. Mint emlitettük, e bizottságnak lelkes és a kezdet nehézségeitől vissza nem rettenő tagjai a kör élére egy politikai vagy irodalmi kitünőséget szándékoztak megnyerni, — s ezen működésüket tegnapelőtt fényes siker koronázta. Csiky Gergely, megyénk kitünő szülötte, irodalmunknak e kimagasló alakja, örömmel és készséggel fogadta el az „Aradmegyei Kör" elnökségét, igérve, hogy ennek állandósitása s felvirágzása körül minden tőle telhetőt megteend. Nagy költőnk hizelgő nyilatkozatát a fővárosban tartózkodó aradiak és aradmegyeiek annál is inkább nagy örömmel fogadták, miután Csiky Gergely elnöklete alatt a kör létesülése nemcsak biztositva, hanem fennállása, valamint czélirányos működésének jó hirneve is szilárd alapokra van fektetve. A midőn ezen örvendetes hirt Arad város és megye közönségének ez uton is tudomására hozzuk, az ideiglenes bizottság nevében alólirottak azon reményüknek adnak kifejezést, hogy e szép eszme ugy Arad városában, mint Aradmegyében is széles körben pártfogolásra s támogatásra találand. Budapesten, 1887. január 27-én. Az ideglenes bizottság nevében: Dr. Mihajlovics Miklós, i. elnök, Lőcs Rezső, i. titkár.

— **Esküvő.** Frits Lajos nagyhalmágyi királyi járásbiró ma délután tartja esküvőjét Radnán Csukay Sándor radnai járásbeli főszolgabiró bájos és müvelt lelkü kedves lányával Csukay Sarolta kisasszonynyal. Ugy a boldog vőlegény, mint a bájos ara rokonai és számtalan tisztelői legjobb kivánatukat küldik a ma megszentelődött frigyhez.

— **Uj tagok a Kölcsey-Egyesületben.** A „Kölcsey-Egyesület" választmányának csütörtöki ülésén a következő uj tagok vétettek föl: Balkányi Dezső, Skultéty Mária Éliás Ármin és Oláh Elemér Szunter N. ajánlására. Knefelkároly Pless Mór, Franz Péter Varjassy Árpád — és Wittmann Károly és Hofmann Antal a titkár ajánlására.

— **Visszaküldött szabályrendelet és közgyülési határozat.** A tisztviselőknek betegség esetén kért szabadságoltatása ügyében Arad város által alkotott szabályrendeletet a belügyminiszter némi módositások tétele végett visszaküldötte, a korcsmai és kávéházi zárórák megváltoztatása ügyében hozott közgyülési határozat szintén visszaküldetett és pedig azért, miután a megalkotott szabályrendelet, mely a záróra ügyét rendezi, ugy is a miniszternél várja már megerősitését, s igy kétféle intézkedésnek szüksége fenn nem forog.

— **Gyászlap.** Megilletődéssel vettük a következő gyászjelentést. Alólirottak fájdalmas szivvel tudatják minden rokon és résztvevő barátaik nevében is a felejthetlen édes anya, anyós, nagyanya, rokon és barátnő özv. Barkó Sándorné, szül. Ivánkovits Erzsébetnek, f. évi januárhó 27-én, esteli 11 órakor, életének 78 ik évében, a halottas szentségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai f. hó 29-én, d. u. 4¾ órakor fognak Petőfi-utcza 10. számu saját házából „Csutak Károly aradi első temetés-rendező intézete — Entreprise des pompes funébres" által, a helybeli római cath. sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő gyászmiseáldozat pedig ugyan-e hó 31-én d. e. 9 órakor fog a helybeli t. Minorita-atyák szentegyházában az egek Urának bemutattatni. Áldás és béke emlékére! Arad, 1887. január 28. Barkó Ferencz, mint fia. Barkó Ferenczné szül. Wenczel Róza, menye. Barkó Antónia férj. Bittner Ferenczné, leánya. Bittner Ferencz, veje. Barkó József, fia. Barkó Józsefné szül. Undi Róza, menye. Barkó Nina és férje Konstantin Imre, mint sógor. Id. Barabás Peter veje. Dr. Barabás Béla, ifj. Barabás Péter. Barabás Julcsa, Barkó József, Barkó Ilona, Bittner Etelka, Bittner Róza, Bittner Ferencz, Bittner József, Bittner Lajos, unokái. Barabás Lajos, dédunokája.

— **Kellemetlen fürdő.** Tegnap délelőtt két aradi urnő igen kellemetlen fürdőt volt kénytelen elszenvedni. A ligeti tó jegén élvezték a korcsolya-sportot ugy, hogy szánkóra ülve, egyikük férje egy igen tisztelt orvos, korcsolyázva tolta szánkójukat, s egyszer azt kissé meglökve, nekiszaladt a zsilipnek, s az ott szabadon álló vizbe lemerült. A hölgyeket csakhamar kimentve kocsin hazaszállitották.

— **Eljegyzés.** Rittinger Ágoston derék fiatal aradi polgár, a Rittinger rézműves czég főnöke, f. hó 26-ikán eljegyezte Rosmanith Ferencz polgártársunk kedves és szép leányát Ilona kisasszonyt.

— **Áldaganat.** A sokféle gyermekbetegség számat ugy látszik egy ujabb kór ismét szaporitni fogja. A templom-utczai elemi iskola III-ik fiosztályából ugyanis jelentés tétetett a főorvosi hivatalnak, hogy öt gyermeknek az állán van eddig meg nem észlelt fajta daganat, s egyuttal a tantestület kérte a gyermekek orvosi megvizsgáltatását.

— **Körözött ponyvák.** Az e hó 16-án Nagy-Zerinden megtartott országos vásár alkalmával Ribár János kevermesi lakos tot gyolcsos kocsijáról ismeretlen tettesek két fehér és egy kék sátor-ponyvát elloptak. Ribár természetesen panaszra ment a községbiróhoz, ez másként segitni nem bir, hát hivatalos jelentést tett a főszolgabirói hivatalnak, innen mivel a tisztességes tolvaj még mindig nem jelentkezett, az ügy áttétetett a megyéhez, s a megye most a belügyminiszterhez terjeszti fel körözetes végett. Utoljára az állam a papir és tisztában elfogyasztott értékekben maga fizeti meg a ponyvák árát annélkül, hogy károsultnak abból valami haszna lenne.

— **Megvert végrehajtó.** Fakerten, mint lapunkuak irják, e hó 23 án tánczestély volt, melyen Papp Lajos végrehajtó is megjelenvén, ott mulatozás közben Csipai István fakerti lakossal valami fölött összeszólalkozott, aminek a vége az lett, hogy ez utóbbi a végrehajtót jól elverte, s fején veszélyes sebet ütött. Denique jaj a végrehajtónak.

Egy hang: „Mind olyan jó madár mint te?"

Más hangok: „Csend! . . . Ne zavarják a szónokot!"

A szónok: „A nekem hódoló polgárnők gyermekei mind, miként én, csupán szabad egyesülésre léptek és szintén vannak utódaik."

Egy hang: „Valóságos Ábrahám törzse."

A szónok: „Isten, az örök lény, megáldja e számos ivadékot és az állam dolga felneveltetésükről saját költségén gondoskodni."

Egy hang: „Ohó, aki nem tudja gyermekét fölnevelni, annak ne is legyenek gyermekei!"

Másik hang: Miért ne? Mire valók a leleneczházak?"

Harmadik hang: „Vagy a pokolba velük!"

A szónok: „Hiába akarják a papok elhitetni, hogy a család eszménye a házi tüzhely, melyet csak azért fütenek, hogy a tőkepénzesek hizzanak; az eszmény, a mely után törekednünk kell, ilyen legyen: Az atya és anya nevet ki kell törülni a hatósági nyilvántartásból, mindenki legyen a köztársaság gyermeke. A szabad egyesülés megszüntetése a házassági kényszernek, véget vet a házasságtörésnek . . . A drámairóknak talán szivfájdalmat fog okozni, de a levegőt meg kell tisztitani az erkölcstelen hazugság páráitól! (Viharos tetszés.)

A tombolás megszüntével a szónok folytatja: „Ezzel, polgárok, megismertétek nézetemet a két nem szabad egyesülésének kérdéséről. Én tanuja vagyok a multnak és a jövőre nézve csak két ohajtásom van."

Egy hang: „Étel és ital? Ugy-e?"

A szónok: „Nem, egy szerelem és egy ohajtás."

Egy női hang: „Micsoda? Te szerelmes vagy az öregedbe?"

A szónok: E szerelem a szabadságot illeti! Ohajtásom pedig az, hogy udvarainkon és nyilvános tereinken fölállittassék a szabadság fája, mely körül őseink a nagy forradalom alatt tánczoltak!"

Youcrasse polgár fölteszi fejére a vörös sapkát és a jelenlevők tomboló tetszészaja közt száll le az emelvényről. Mikor az emelvényt elhagyja, körülfogják, üdvözlik és kezeit szorongatják — egészen ugy, mint bizonyos parlamentben a pártfelek szokták, mikor valamelyik közülök dörgő szónoklatot tartott.

E kérdéshez senki sem kér többé szót. A nemek szabad egyesülésének kérdése fölött a tárgyalás be van fejezve.

Az elnök szavazásra tüzi ki a kérdest. Felállással és ülve maradással szavaznak.

Feláll az egész gyülekezet, mintha csak rugóra járna.

Az elnök megindult hangon hirdeti ki a szavazás eredményét. A határozati javaslat egyhangulag elfogadtatott.

Általános izgatottság — mintha mást lehetett volna várni.

Még egyszer fölhangzanak a viharos tetszésnyilatkozatok. Lassankint helyre áll a nyugalom, mindenki elfoglalja helyét. Lehet folytatni a tanácskozást.

„Most, polgárok", — szól az elnök, — „tárgyaljunk egy másik, nem kevésbé fontos kérdést. A munkabérek fölemeléséről van szó."

Tetszés minden oldalról.

„Csakhogy e tárgyalás vezetésére az elnökséget ujra kell alakitani, — mert mindennek a maga rendje módja szerint kell elintéztetnie."

Számos kiáltás hallatszik: „Nem, nem! Maradjanak helyükön! . . . Ugyanaz az elnökség!"

Az elnökség köszönve hajlong és folytatja működését.

Elnök: „Polgárok! A kérdés, melynek tárgyalásába most bocsátkozunk, a munkabérek fölemelésének kérdése, igen kényes természetü. Ajánlom ennek megvitatásánál a legnagyobb nyugalmat és önuralmat. Reménylem és elvárom, hogy a szónokok a legnagyobb mérséklettel fognak beszélni és önmagukat megfékezik. A kifejezések megválasztásánál ne feledjék el, hogy köztünk ül a hatóság egyik képviselője és ne nyujtsanak neki alkalmat a gyülés feloszlatására. Legyenek meggyőződve, hogy lesi a pillanatot a gáncsoskodásra!"

Egy hang: „Alkalmatlan az ilyen rendőrbiztos!"

Az elnök: „Szólásra jelentkeztek és pedig a következő sorrendben: Podure, Chaleur, Léchard, Voirbo és Toutcourt polgárok. — Podure polgáré a szó."

Az emlitett fölmegy az emelvényre.

Körülbelül negyven éves férfi, összelapitott fejjel, borzas hajjal, kancsal tekintettel.

Mikor az emelvényre ért, öklével ráüt az elnöki asztalra és inkább orditja, mint mondja:

„Polgárok . . . Ha a munkabérek kérdését tárgyalni akarjuk, azt hiszem, hogy mindenekelőtt szükséges a szocialis probléma megoldását megvalósitani. Ez idő szerint hallatlan zsarnokság alatt állunk. A kedélyek általános nyugtalansága észlelhető. A munkás sorsa a legrosszabb, munkájának dijját fel kell emelni. A puszta elméletek nem segithetnek, idejük elmult, fénylettek és szikráztak és megmutatták tehetetlenségüket . . . A gyakorlat meredekebb és fáradságosabb utjára kell térnünk. Fáradalmainkon és nyomoruságunkon segitendő, tennünk kell és ezt a tettet erőszaknak nevezik." (Élénk, tartós tetszés.)

Megmozdultam, hogy felálljak és megtegyem az első figyelmeztetést, azonban a reám figyelő elnök megelőzött, a szónoktól megvonta a szót és mondá: „Polgárok, még csak féltiz . . . Az est érdekesnek igérkezik. Vigyázzanak azonban, hogy a hatóság képviselőjének idejekorán ne adjanak alkalmat a feloszlatasra. Csak gyors közbelépésem háritotta el az első figyelmeztetést és tapasztalásból tudják, hogy az elsőt mily gyorsan követi a második . . . pedig mi még nem akarunk szétoszlani." (Tetszés.)

„Chaleur polgár következik a szólásra; nagyon kérem őt a mérsékletre."

Chaleur polgár föllépett az emelvényre, kibont egy iv papirt és szónoklatát vontatott hangon olvassa:

„A sok mindenféle bajjal megterhelt nép igaz barátjaként, meleg-en védem annak jogait . . . Ezt a derék, bátor népet fel kell világositani, hogy a munkaadó és munkás közt az örökös háboruskodás megszünjék. Miként az oktatásnak, ugy a mindennapi kenyérnek is mindenkire nézve kötelezőnek és ingyenesnek kell lenni. (Élénk helyeslés.) Hogy az igéret földét elérhessük, mindenekelőtt a városi kormányzatot kell hatalmunkba keritenünk és azt minden körülmények közt és minden eszközzel megtartani. E czél elérésére semmi áldozatot sem tekintünk nagynak, nehéznek, sem az izgatást, sem a küzdelmet, sem az elnyomást! . . . Polgárok, én arra a dicsőségre törekszem, hogy az első elnyomott legyek . . ."

Egy hang: „Igen és az első választott is?"

Több hang: „Ki vele! . . . Éljen! . . . Éljen a szónok!"

A szónok: „Fölbátoritva helyeslésük által, folytatom fejtegetésemet. A társadalmi alkotmány jelenlegi allapota teljesen korhadt és elavult. Minden eresztéke recseg. Egy erős szélroham elfujhatja. A társadalom ma egy léket kapott hajón van, melynek kormányrudát rablók kezelik. Vezetésünk oly emberekre van bizva, a kik a munkás veritékén akarnak meghizni. Ugy bánnak velünk, mint a jobbágyokkal. (Tartós tetszés.) A szenvedések és megaláztatások ellen, melyeknek a munkás ki van téve, gyökeres gyógyszert kell alkalmazni; ilyen alapjában megromlott helyzet radicalisan gyógyitandó . . . En meg tudom nektek e gyógyszert mondani. Hallgassatok meg a reformokra vonatkozólag általam kidolgozott tervet:

„Első czikk. A vallás, mint a hazugság, butitás és erkölcstelenség iskolája, örökre eltöröltetik.

„Második czikk. A tőke, mely mindenkor csak a munka kizsákmányolására és elnyomására szolgált, eltöröltetik. Minden vagyon az összes polgárok közt egyenlően fölosztatik.

„Harmadik czikk. Az állandó hadsereg a nép elnyomására szolgáló eszköznek tekintendő és ezért feloszlattatik. A badsereg állandó megsértése a jognak a hatalom által. Csak az ész van hivatva a népet kormányozni.

„Negyedik czikk. Minden kormányhatalom káros . . ."

Ismét föl akartam emelkedni, hogy a figyelmeztetést kimondjam, de az elnök ismét megelőzött. Félbe szakitja a szónokot és rendre utasitja.

Ez nekihevül, kiabál, szinházi taglejtéseket tesz és szégyen, gyalázatnak mondja, hogy meg ma, a tizenkilenczedik században is csak tárgyak és nem szabad emberek, a kormány játékszerei vagyunk, holott tulajdonképen ennek kellene a nép játékszerének lenni. (Tetszés.)

Az elnök átadja a szót Lechard polgárnak. Ez elkezdi:

„Polgárok! . . . Én auvergnei vagyok... (Nevetés) és foglalkozásomra nézve edénymosogató egy kifőzőnél 50 krajczárért . . . . (ujabb nevetés) az asztalkendőt külön fizetik."

Egy hang: „Ugy látszik, hogy a te hizlaldádban nem lehet valami különösen meghizni."

A szónok: „Ha kezeim a zsirban turkálnak is, de erszényem az egész éven át böjtöl . . . Éljen!) A politikai események épp oly érthetetlenek előttem, mint a tehénnek a spanyol szó, épp oly kevéssé ismerem őket, mint Hátsó-Indiát, a hol sohasem jártam. A parlamentben a képviselők fecsegését egyáltalán nem értem és nem is törődöm vele. Nem értem a jelöltekuek sem programmját, melyben minden képzelhetőt megigérnek, sem későbbi indokaikat, melyek alapján a megigérteket teljesithetlennek nyilvánitják. Ugy tünnek föl nekem, mint a kuruzslókuak minden betegségét meggyógyitó csodaszerei. (Helyeslés.) Mindez szélhámosság, tiszta szélhámosság . . . Ez emberek köpönyegforgatók. De tulajdonképen nekünk, népnek mi közünk a politikához? Semmi. Csak egy kérdest ismerünk és ez életbe vágó. Hogyan csillapitsuk éhségünket? Egyszer már minket is megilletne, hogy jól lakjunk. Esküszöm az Istenre . . ."

Egy hang: „Isten! . . . Ugyan mit akar vele . . . Isten az égben van, nem itt."

Másik hang: „Ez nem tartozik a vitához."

Különböző hangok: „Igen! . . . Nem!" (Taps és pisszegés.)

A szónok: „Isten nincs sem felül, sem alul, ő mindenütt ott van. Isten nélkül sem önök, sem én nem lennénk itt."

Néhány hang: „Elég, hallgasson! . . . . Hagyjátok beszélni, szégyeljétek magatokat! . . . . . Oly mulatságos ez az auvergnei! . . . Ki vele!"

Dulakodás keletkezik, egy garázdálkodó részeget kidobnak.

A rendetlenség növekszik.

Az elnökhöz fordulok és figyelmeztetem őt, hogy a folytonos zajongás miatt kénytelen leszek a gyülést feloszlatni és hangsulyozom, hogy ezenfelül a szónokok a napirendre kitüzött kérdés tárgyilagos megvitatásához egyátalán nem ragaszkodnak.

Az elnök közlésemet tudatja a gyüléssel, Léchard polgártól elvonja a szót és Voirbo polgárt szólitja föl.

(Folyt köv.)

— **Véres kimenetelü párbaj.** Makón e ho 26-án véres kardpárbajt vivtak Urbanics Kálmán megyei árvaszéki ülnök és Návay Alajos huszárhadnagy. A párbaj végkimerülésig volt megállapitva, s mindkét fél sulyosan megsebesülve hagyta el a párbaj helyét. A párbaj okául egy heves összekoczanás szolgált, mely egy legközelebb megtartott bál alkalmával ment végbe.

Hazánk és a főváros.

— **Megczáfolt udvari hymenhir.** József főherczeg udvarmestere közli a „Nemzet"-tel, hogy József főherczeg leányának Mária Dorottya főherczegkisasszonynak Salvator Lipót főherczeggel történt eljegyzésére vonatkozó hirek, melyek több bécsi és budapesti lapban megjelentek, minden alapot nélküloznek.

— **Egy uj válóper kezdete.** A budapesti magyar-utcza egyik háza előtt csütörtökön este bérkocsi állott meg és ott maradt huzamosabb ideig. A ház emeleti lakásának összes ablakai le voltak függönyözve s csak egy ablakból szürődött át a világosság. Nemsokára egy fiatal ember jelent meg a kapuban és ott megállott. Néhány percz mulva magas termetü, fiatal hölgy ment el a kapu előtt, s a várakozó fiatal ember mondott valamit neki. Erre a bérkocsi hirtelen fölnyilt, egy férfi ugrott ki belőle és megtámadta a fiatal embert, a ki szembeszállt megtámadójával. Alig váltottak néhány szót, mire a támadó kést rántott, s meg akarta szurni a fiatal embert, a ki azonban kiütötte a kést a kezéből. Végre egy harmadik férfi érkezett hozzájuk, mindkettőjüknek ismerőse és betuszkolta őket a kapu alá. Csak rövid ideig maradtak ott és ezután távoztak. Ez izgalmas jelenet folytatása Rákoson, vagy a czinkotai erdőben lesz.

— **A Tisza Kálmán kocsisa.** Mulatságos esetről ir egyik budapesti lap: következőkben: Ma (csütörtökön) este fényes estély volt a szervitatéri Teleki-palotában, a hol a nagyszámu előkelő közönség között Tisza Kálmán miniszterelnök is megjelent. Mikor tizenegy óra tájban távozni akart, nagy meglepetésére tudatta vele a palota portása, hogy időközben kocsisát fogatostul együtt bekisérték a rendőrséghez. A kocsis ugyanis leszállt s a kocsit felügyelet nélkül hagyva, egy közellevő korcsmába tért be, miért egy arra járó rendőrfogalmazó bevezettette. A portás érzékeny hangon panaszolta el a miniszterelnöknek a fogalmazó kérlelhetlen zsarnokságát s erősen hangsulyozta, hogy ő megmondta, hogy ez a kegyelmes ur kocsija, de nem használt még az se. A kocsi nélkül maradt miniszterelnök fejét csóválva csak annyit jegyzett meg, hogy ez már mégis sok, s visszatért a társasághoz, a hol alighanem vigan hallgatták a miniszterelnök panaszat a tulbuzgó fogalmazó ellen.

— **A divat galambjai.** A „Budapesti Hirlap" irja azt a legujabb Pálmai Ilkaiádát: A hány ember a stáczió-utczán végig megy, mind stáczió t csinál a Pálmai Ilka palotája előtt. Már külseje is oly vonzó, belsejében pedig valóságos idlyli élet folyik: ott él a müvésznő galambjaival. A müvésznő a házban, a galambok az udvarban. Közülök egy hófehér házaspár Pálmai kedvenczei, melyeket sajátkezüleg szokott az ebéd morzsáiból megetetni. Az etetést azonban rendesen a házmesterné végezi, a kinek egy napon az a gondolata támadt, hogy a két hófehér galambot nem szerint meg kellene különböztetni egymástól. Megfogta tehát a nőt s farkának négy tollát tintával feketére festette. És ime, a házmesterné szeszélyét a természet egy csodálatos tréfára használta föl. A galambházaspárnál örvendetes családi esemény következett be s a tojásból kikelt egyik kis fehér galamb négy fekete tollal jött a világra, melyeket hajszálnyi pontossággal ugyanott visel, a hol az anyja a betintázott tollakat. Megjegyezve, hogy anya és gyermeke a körülményekhez kepest elég jól érzi magát, kijelentjük, hogy a különös tünemény hirét magától a müvésznő édes atyjától kaptuk, a ki, velünk együtt, a természet szeszélyes tréfájának tartja a dolgot.

— **Részegség áldozata?** Bikfalváról irják a „Sz. N."-nak: Folyó hó 23-án este 8 óra tájban Bikfalva községben Nagy József, a nagy vendéglőből kissé becsipett állapotban hazafelé indult s még a Darabontféle vegyeskereskedésben fürész-rámát vásárolt. Hazamenet utja egy befagyott patakon vitt keresztül, hol vagy elesett, vagy erőszakos uton annyira beszorulva találtatott meg egy vizesés alatt, hogy mire a segélyére sietett lakosok hazavitték, két es fél óra mulva meghalt. Köztudomás szerint a szerencsétlen ember nagyon „szókimondó" volt, s hogy nem valami rejtélyes bosszunak lett-e áldozata, azt csak egy tüzetesebb törvenyszéki vizsgálat derithetné ki. S hogy ezen vizsgálat nem lenne éppen eredmény nélkül, onnan következtethető, mert a lakosság azt állitja, hogy az elhunyt hátán és oldalán, levetkeztetésekor kék foltok voltak láthatók.

— **Rövid hirek.** Rendjel adományozása. A király Ő Felsége báró Kemény Györgynek, Torda-Aranyos vármegye volt főispánjának, a szent István-rend kis-keresztjét adományozta. Az adományozas dijmentesen történt, a kitüntetettnek főispáni minőségében teljesitett buzgó és hazafias müködése elismeréseül. — Séta közben megcsuszott és elesett Krosecsak József huszonnégy éves budapesti kovácssegéd és ugy megijedt, hogy elvesztette beszélő képességét; a Rókus kórházban próbálnak segiteni rajta. — A tél áldozata lett Budán egy szegény munkásnő, Feilhammer Teréz: a hidegtől és éhségtől elkényszeredve, rogyott össze az utczán s meghalt. — Karádon Somogyban, az elemi iskolának mind a hat osztályát bezárták, mert eddig már állitólag 148 gyermek esett vörhenybe. — Balatoni halászok e napokban egy óriási harcsát fogtak, melynek sulya 98 kilogramm. — A kiskükullőmegyei fillérestély, melyet az erdélyrészi magyar közmivelődési egylet javára rendeztek, 30 krajczáros belépti dij mellett másfélszáz frtot jövedelmezett. — Uzsorapör indult meg Nagyváradon is egy Kohn Ignácz nevü pénzkölcsönző ellen, ki 2000 frtos tartozásról 3000 frtos váltót iratott alá. — Deésen Schrödl János, a magyar-franczia biztositó társaság fiatal tisztviselője, ismeretlen okból agyonlőtte magát. — Egy huszárhadnagy balesete. Báró Grimmenstein, a köszegi huszárezred egyik hadnagya, a napokban a gyakorlótéren lovával együtt elbukván, oly szerencsétlenül került lova alá, hogy sulyos zuzódásokat szenvedett, s a huszároknak kellett őt lakására vinni. Állapota már jobbra fordult.

A nagy világ.

— **Hatszázkilenczven milliós örökség.** Franczia lapok szerint ily mesés összeget örökölt egy boldog franczia. A részletek a következők: 1676-ban Thiery nevü franczia halt meg Velenczében, kinek az ottani bankban 10 millio franc vagyona volt letéve. Kezdetben ezt az összeget nem reclamálta senki és igy folyvást jelentékenyen gyarapodott. Csalók elegen jelentkeztek az örökségért, de kisérletük nem sikerült. A directorium alatt végre Bonaparte azt a parancsot kapta, hogy reclamálja az összeget, a mit néhai Thiery a bankban letéteményezett. A bank a pénzt Bonapartenak kifizette és ő azt hadi czélokra forditotta. A franczia állam lett tehát a Thiery család adósává, a mely család most mint az akkori Thiery örököse legitimálta magát, 690 millióra rug most az az összeg és Steenacker, a Haute-Marne departement képviselője viszi a mesés örökséget igénylő család ügyeit.

— **A király kölcsönkért frakkja.** Rómából jelentik: A napokban Umberto király egész váratlanul megjelent a római Apollo szinházban és páholyába akart menni, a nélkül, hogy tudomása lett volna Luiza angol herczegnő jelenlétéről. Tudvalévő dolog, hogy a király nem szereti a hivatalos pompát, diszes ruhát és idegenkedik mindenféle fogadtatástól. Testestől-lelkestől katona, egyszerü szokásaiban, viseletében s igy történt, hogy ez este is egyszerü felső kabátban, fekete nyakkendővel jött a szinházba. Csak ekkor tudta meg, hogy a herczegnő is ott van. A király azonban nem jött zavarba. — Elküldött a szinház igazgatójához, kérve, hogy sziveskedne neki frakkját és fehér nyakkendőjét néhány perczre kölcsönözni s daczára annak, hogy a ruha ugyancsak szük volt, a legnagyobb lelki nyugalommal öltötte magára és rögtön a herczegnő páholyába ment. És midőn a közönség ülőhelyéről felemelkedett és „evviva" kiáltása betölté a szinházat, senki sem sejtette azt, hogy a királyon idegen ruha van s az igazgatónak haza kellett küldeni, hogy erősen hiányos toilette-jét kiegészithesse. De a legmulatságosabb a dologban az, hogy a király maga mondotta el másnap bizalmas embereinek, hogy ő az este — „uraságoktól levetett ruhákban" járt . . .

— **Nők ipara.** A bécsi divatárusnők ipartársulata, mely csak tavaly vált külön a férfi kalaposoktól, közelébb tartá évi gyülését. Wagner Ottilia elnökölt s a jelentés a mult évről 2996 frt bevételt és 1773 frt kiadást tüntetett fel, mit megelégedéssel hallgattak. Elkeseredett vita fejlődött ki aztán a fölött, hogy a miniszterium a divatárusnők iparágára nem akarja kimondatni a képesitési kényszert. Elhatározták, hogy a reichsrathoz intéznek kérvényt ez ügyben. Hogy tüntessenek jogaik mellett, a divatárusnők az 1889-iki jubileumi iparkiállitáson nem vesznek részt, hanem azt megelőzőleg rendeznek külön bécsi női kalapkiállitást.

— **Öngyilkosság egy tárczaczikk miatt.** Miss Dora Lilli, egy tizenhatéves londoni leányka, tárczaczikket küldött egy lapszerkesztőséghez, mely a dolgozatot közölhetetlennek találta s visszaküldötte. Erre a fiatal irónő báli ruhát öltött és ebben — megölte magát egy revolverrel. Levelében azt irta: „A köznapiságon felül akartam emelkedni s első kisérletemnél összetépték szárnyaimat, a porban vergődni pedig nem akarok.

— **Különböző hatás.** Iglauban két szegény embernek szerzett nemrég örömöt egy-egy fényeremény. Janovsky korcsmárost a Kincsem-sorsjegyek 60,000 frtos fényereménye tette boldoggá. Egy mellékutczában volt korcsmája, melyből magát, feleségét és három gyermekét tartotta el szüken. A nyeremény hirére örömében a földön hempergett és Rosmanith nevü csapos-legényének ajándékozta a korcsmát mindenestül. — A másik szerencsés egy volt gazdatiszt, egykori földesuratól kapott egy 1864-iki sorsjegyet, melylyel a fényereményt legutóbb kihuzták. A nyeremény átvétele után a legfösvényebb ember lett belőle és midőn volt földesura, ki azóta tönkre jutott, kölcsönért folyamodott hozzá, — öt forintot küldött neki.

— **Bibliographai ritkaság** került nem régiben napfényre. Egy példány a Dudley North: „Discourses upon Trade, London 1691" czimü munkájából. Ez az első hang a szabad kereskedelem mellett s a könyv saját korában nagyon kapós, de rövid életü volt. Ugy hogy már a szerző életében is ritkává lőn. A Dudley Nort h lála után pedig egyetlen példányt sem lehetett találni. Egy teljes századon át a tudós világ is csak kivonatokból ismerte a müvet. De 1822-ben Burton régész hagyatékában találtak egy teljes példányt s az mostanáig unikum gyanánt szerepelt. Végre minapában egy londoni antiquarius fölfedezett s áruba bocsátott egy második példányt is. Egy bécsi gazdag könyvkedvelő szerezte meg, jó drága áron.

— **A nagy utazó.** Csütörtökön f. hó 27-dikén fogja Stanley dr. Junkerrel Kairóban azt az értekezletet megtartani, a melytől függővé van téve, vajjon Stanley utjában Emin pasa felszabaditására a zanzibari vagy a kongói utat fogja-e választani. Hire jár, hogy a birneves utazó, arra az esetre, ha a zanzibari utat valasztaná, Tippo-Tip a hatalmas rabszolgakereskedő oltalmára fogja magát bizni. Azonban általános a félelem, hogy Tippo-Tip s hordáinak ellépése az egyenlitői tartományokban, a legkárosabb következményeket fogja maga után vonni Stanley müködésére nézve. Tippo-Tip természetesen nem ismer humanisticus tekinteteket, ő e nilusi kirándulással jó üzletet remél csinálhatni, s valószinüleg az az elefantcsont készlet, mit Emin bey több mint három év óta összegyüjtött, képezi a csalétket, mely őt a részvételre buzditja. Emin bey a maga részéről nem is gondol tartományának feladására. Azonban kiszámithatatlan nehézségekkel fog járni, a 2000 emberből álló csapatot, mely felett Emin rendelkezik, a tengerpartra szállitani. Stanley feladata lesz tehát mindenekelőtt Emin s az egyptomiak részére egy direct, minden körülmények közt használható összeköttetést biztositani a tengerparttal, s azt legalább is addig fenntartani, mig az egyptomiak biztonságba lesznek helyezve, mi mindenesetre hosszabb időt fog igénybe venni. Remélhető, hogy a szorongtottak felszabaditása mindennek daczára sikerülni fog, mivel Stanley mellett a skót földrajzi társaság Thomson József s az olasz földrajzi egyesületek Massari vezetése alatt ugyane czélra külön expeditiókat szándékoznak kiküldeni. Ha Stanleynek sikerül, mi remélhető, február végén Zanzibárból elindulni, ugy, ha utazása simán folyik, csak folyó év julius havában juthat Emin pasa közelébe.

— **Ez is „katona dolog?"** Olaszországból Reggio Emiliából, a következő, szinte hihetetlen brutalitast jelentik: Szerdán, mikor a nevezett varosban állomásozó katonaság egy nagy gyakorlatról visszajött, az ezredes egy zászlóaljjal büntetésül pótgyakorlatokat végeztetett, még pedig oly soká, hogy a katonák egy része ájultan összerogyott, mások pedig kimerülten a földre vetették magukat. Az ezredes a segédtisztnek egy parancsot adott, melylyel az elvágtatott. De a tiszt lova megvadult és a földön heverő kimerült katonák testein átugratott. Két ember meghalt és sokan életveszélyesen megsérültek. A segédtiszt, a kit a lova ledobott, a lábát törte. Mikor az ezredes megjelent, a néptömmeg kipisszegte s kifütyölte.

— **Egy báró regénye.** Mintegy 20 évvel ezelőtt Metz Antónia, az ismert operaénekesnő, ki abban az időben Gráczban tartózkodott nagynénjénél, megismerte és megszerette B. báró főhadnagyot, ki röviddel azután ki is lépett a katonai szolgálatból s elvette az énekesnőt. A báró atyja magasrangu pénzügyminiszteri hivatalnok volt, ki fiának csakhamar tudott egy hivatalnoki állást szerezni. A báró ekkor ugy rendezte be életmódját, hogy adósságai, melyeknek legnagyobb része még katonakorából származott, nemhogy csökkentek volna, de folyton növekedtek. A házastársak helyzete ennélfogva természetesen egyre nyomasztóbb lett, különösen akkor, mikor már két gyermekről is kellett gondoskodniok. A báró azonban nem igen törődött sem nejével, sem a gyermekeivel, hanem a mint egy kis pénzre tett szert, rögtön sietett azt elmulatni. Ekkor történt, hogy a bárónak egy nagynénje meghalt s a bárónak 20 ezer frtot hagyott. A bárót megszéditette a pénz, otthagyta állását s rövid nehány év alatt nyakára hágott az összegnek. Hogy éhen ne haljon, foglalkozás utan kellett néznie. Megtanulta a fényképészetet s Linczben vagyona romjaibol egy fényképészeti mütermet nyitott. Az üzlet azonban rosszul ment, ugyannyira, hogy rövid idő mulva alig volt ennivalójuk. A báró tehát ismét atyjához fordult, ki aztán szerzett is számára állást a rendőrségnél. A nélkülözéseknek azonban meg most sem szakadt vége, mert a báró csekély fizetését jobbára a saját személyére forditotta. Öt év előtt egy förangu hölgy megszánta a családot, s hogy rajtuk segitsen, gyermekeiket magához vette s egy kolostorban helyezte el. Tizenkét évi szolgálat után a báró otthagyta állását, melylyel a rendőrségnél birt, csak azért, hogy egyszerre kaphassa kezeihez azt a 800 forintot, a mi szolgálata után végkielégités fejében megillette őt. — Neje azonban épp ez időben megbetegedett. A báró a kórházba küldte őt, hol azt mondták, hogy a bárónénak legalább is fél évi gyógykezelésre van szüksége. A báróné tehát egy ideig a kórházban maradt, s midőn állapota annyira javult, hogy elhagyhatta a kórházat, férje nem akarta őt visszavenni. Az egykor ünnepelt énekesnő minden támasz és segély nélkül egyedül állott a világban. Az aggnők menhelyének főnöknője azonban megszánta őt s felvette az intézetbe. Hogy a báró ur mihez fog kezdeni 800 frtjának elköltése után, arról hallgat a crónica.

— **Rövid hirek.** Fleva román kamarai képviselővel lefolyt párbaja miatt Pherekyde külügyminiszter a miniszterelnöknél benyujtotta lemondását. A minisztertanács a lemondást nem fogadta el. Fleva sulyosabban van megsebesitve, mint előbb hitték. Azon veszélyben forog, hogy egy vagy két ujját el fogja veszíteni. — Milanóban a Scala-szinházat egyelőre be kellett zárni, mert az énekes személyzet a Verdi „Othelló"-ja próbáiban van elfoglalva, a házagpótlóul szánt „Rolla" czimü ballet pedig megbukott — Vilmos német császár mult vasárnap ismét rosszul lett, ugy hogy egy kitüzött ünnepélyen nem jelenhetett meg, de másnap már mutatta magát az ablaknál. — Szakácsmüvészeti kiállitás nyilt meg Lipcsében s egyebek közt bemutatnak egy kolbászkészitő eszközt, mely hat lóerejü géppel gyártja a kolbászt nagy tömegekben. — Pasteur intézete részére eddig 1.700,000 franc gyült be, de az a baj, hogy mind sürübben nyilvánulnak kételyek veszettségi gyógymódjának értéke felett

SZINHÁZ.

— **Keglevich gróf intendáns** a ma délutáni vonattal érkezik Aradra. A szintársulat mindent elkövet, hogy őt a legszivélyesebben fogadja. Az indóháznál tizenkét tagu küldöttség fogja várni, élén az igazgatóval, ki még folyvást fekvő beteg s csak „Az ember tragoediája" rendezése és vezetése miatt hagyta el az ágyat. Este, előadás után Pohl vendéglőjében husz-huszonöt teritékü vacsora lesz, a tarsulat kiválóbb női és férfi tagjainak részvételével. Holnap, vasárnap pedig ismét nagy számmal fogják a grófot a szintársulati tagok az indóházhoz kikisérni.

— **A „Királyfogás", — vendégszereplés.** A „Királyfogás"-ból, Csiky-Konti operette-jéből a jövő héten már szinpadi próbák lesznek s a balettársulat vendégszereplése után ez kerül müsorra. — Krecsányi igazgató lépéseket tett, hogy februárhó második felében a budapesti nemzeti szinház egyik kitünő drámai müvésznőjét nyerje meg nehány vendégjátékra.

— **Ballettársulat az aradi szinházban.** Mint lapunkban már röviden jeleztük, Krecsányi Ignácz szinigazgató február hó első felében egy tizennégy egyénből álló balettársulatot fog Aradon vendégszerepeltetni. A társulat négy egymás utáni estén lép fel, kétszer bérletfolyamban, kétszer szünetben. E testület jelenleg Németországban vendégszerepel s Magyarországon keresztül utaztában csak nehány nagyobb várost fog utjába ejteni. Igazgatójuk Voltz Pál; első magántánczosnő — mint irtuk, — Zimmermann Giuseppina; balletmester és első magántánczos: Oehlschläger Alfréd; magántánczosnők: Frida Fredric és Walter Agnes: balletszemélyzet: François Franciska, Oehlschläger Mária, Ausner Mártha, Müller Ottilia, Müller Gertrud, Novotny Fanni, Safarik Mária, Huber Katalin. A személyzet magán- és összes tánczokat, csoportozatokat, továbbá az „Excelsior" balletből néhány jelenést fog bemutatni. Előadnak továbbá minden este más-más egyfelvonásos balletet, köztük „Coppélia az üvegszemü hölgy" és „Az ugrálókérő" czimüeket. A testület minden egyes tagját kitünőnek, ruhatárukat rendkivül fényesnek mondják. A szintársulat a ballet-estéken kisebb operetteket és egyfelvonásos vigjátékokat fog előadni.

Farsang.

— **Az aradi iparosbál** ma este előreláthatólag kitünő mulatság szinhelyévé teszi a „Fehér Kereszt" táncztermét. Az aradi iparosbálokat rendesen nagy és családias kedélyesség jellemzi, a mi legfőbb vonzereje szokott lenni e mulatságoknak. Minden jel oda mutat, hogy a ma esti aradi iparosbál is méltó társa lesz az előbbi években rendezetteknek. A rendezőség kiváló buzgalma annyira felkeltette a bál iránt a közönség érdeklődését, hogy a tánczterem nagy valószinüség szerint ma este kicsinek fog bizonyulni. — Az iparosbálra, ma délig az ipartestület irodájában, délután 2 órától fogva pedig a „Fehér Kereszt" 17-dik sz. szobájában lehet belépti- és krzatjegyeket váltani.

— **A román bál**, mely minden évben fényesen szokott sikerülni, februárhó 17-én fog megtartatni a „Fehér-Kereszt" nagy termében, az aradi és aradvidéki román nőegylet pénzalapja javára. Belépti jegyek ára: családjegy 5 frt, személyjegy 2 frt, karzatjegyek: első sor 2 frt, második sor 1 frt, harmadik sor 50 kr. Netaláni felülfizetések Sucin Aurél aradi ügyvédhez intézendők.

— **Az aradi általános munkás betegsegélyző-egylet** bálbizottsága tudatja a t. cz. közönséggel, hogy f. é. februárhó 6-án tartandó tánczvigalmán az aradi dalegylet közremüködni fog. Egyuttal felkéri mindazokat, kik tévedésből meghivót nem kaptak volna, miszerint olyanokért az egylet irodájához, (Tököly-tér 6 sz.) fordulni sziveskedjenek.

— **Aradi könyvnyomdászok batyubálja.** A következő meghivót vettük: Meghivó. Az aradi könyvnyomdászok egylete 1887. február hó 13-án, Strobl Jakab sörcsarnokában, dalköre közreműködésével zártkörü batyubált rendez. — Urak 1 frt 50 kr. belépti-dijat fizetnek. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. — Kezdete 8 órakor.

KÖZGAZDASÁG.

Az aradi kereskedelmi és iparkamara gyülése.

Az aradi kereskedelmi és iparkamara folyó évi február hó 3-án, azaz csütörtökön délután 5 órakor saját helyiségében teljes ülést tart, melyre a kamarai tag urak ezennel meghivatnak.

Anapirendre kitüzve vannak:

1. Elnöki jelentés a kamara ujraalakulása tárgyában tett intézkedésekről.

2. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium leirata, melyben véleményt kér Békésmegye vásártartási szabályrendeletének módositása tárgyában.

3. A budapesti kereskedelmi muzeum igazgatóságának megkeresése mozgalom inditása iránt a végből, hogy a kamara székhelyének ipara a folyó év május havában megnyitandó állandó kiállitásban méltóan legyen képviselve.

4. Csanádmegye alispánjának véleményt kérő átirata Mező-Kovácsháza községnek az ottani husmérés szabaddá tétele tárgyában hozott határozatára.

5. A „Kölcsey-Egyesület" kérelme anyagi támogatás iránt.

6. Arad sz. kir. város tanácsának megkeresése 152 frt 32 és fél kr. behajthatlanná vált kamarai illeték leirása iránt.

Aradon, 1887. január hó 28-án.

A kamarai elnökség.

Vegyes közlemények.

Hivatalos piaczi árak Aradon.

— Január 28. —

1. **Gabnanemülek:** tiszta buza legnehezebb 8 frt 50 kr, közép 8 frt 30 kr, kétszeres legnehezebb 8 frt 10 kr, közép 7 frt 80 krajczár, rozs legnehezebb 6 frt — kr, közép 5 frt 80 kr, árpa legnehezebb 6 frt 50 kr, közép 6 frt — kr, zab legnehezebb 6 frt — kr, közép 5 frt 80 kr, retek-repcze legnehezebb — frt — kr, uj kukoricza 5 frt 30 kr mkint.

2. **Liszt:** legfinomabb 0-ás 17 frt 70 kr, legfinomabb I. 15 frt 40 kr, zsemlye 14 frt 40 kr, fehér kenyér 13 frt 60 kr, fekete kenyér 10 frt 50 kr, rozs 12 frt 80 kr, tengeri — frt — kr mmkint. Dara tiszta buzából 17 frt 80 kr. Arpakása 16 frt — kr mmkint.

3. **Hüvelyesek:** borsó 17 frt 50 kr, bab 10 frt 80 kr, lencse 18 frt 20 kr, köleskása 11 frt 60 kr, burgonya 4 frt 80 mmkint.

4. **Széna:** 1. kötött legjobb 4 frt 80 kr, középszerü 4 frt 50 kr, kötetlen: legjobb 4 frt 50 középszerü 4 frt — kr egy mmázsa.

5. **Kötött vagy ágyi szalma:** legjobb 1 frt 80 kr, középszerü 1 frt 60 kr egy mmázsa.

6. **Takarmányszalma:** legjobb 1 frt 80 kr, középszerü 1 frt 60 kr, egy mmázsa.

7. **Alomszalma:** legjobb 1 frt 20 kr, középszerü 1 frt — kr, egy mmázsa.

8. **Fa:** bükk 3 frt 15 kr, cser 3 frt 15 kr, szilfa — frt — kr, fenyő 2 frt 50 kr, egy köbm.

9. **Hus:** marha 52 kr, borju 72 kr, disznó 48 kr, juh 32 kr; disznózsir 60 kr, szalonna 52 kr, vaj 1 frt 20., olvasztott vaj — frt — kr, egy kilo.

10. **Vegyesek:** Borszesz 36 kr, tej 14 kr, fehér ó bor 30 kr, fehér uj bor 22 kr, vörös ó bor 80 kr, vörös uj bor 56 kr, eczet 6 kr, pálinka (szilva) 40 kr, sör 28 kr egy liter.

11. **Zöldség:** Kel (Kohl) 16 kr, kalarábi (Kholerabi) 12 kr, veres vagy czéklarépa 10 kr, sárga vagy murokrépa 12 kr, vereshagyma 12 kr, fokhagyma 20 kr, czeller 16 kr, petrezselyem 14 kr, pastinák 14 kr, leveles-zöldség (Suppengrünes) — kr, tojás darabja 4 kr, bors 1 frt 60 kr, paprika 1 frt 20 kr kilogrammonként, paradicsom — kr, saláta, — kr., 100 ugorka — kr.

Szeszüzlet.

(Január 28.)

(B.) Szilárd. Készáru nagyban 25.75—.26, kicsinyben 26.50 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde.

(Január 28.)

Az irányzat malmok részére lanyha, a forgalom 10,000 mm. volt, az árak 5 krra olcsóbbak. Tavaszi buza 9.10—9.12, uj buza 8.78—8.80, uj tengeri 6.18—6.20, tavaszi zab 6.68—6.70, káposzta-repcze 11.50.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. évi januárhó 28-án.

Magyar aranyjáradék 6 sz	—.—
Magyar aranyjáradék 4 sz.	92.—
Magyar papirjáradék 5 sz.	90.10
Magyar vasuti kölcsön	149.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	97.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	125.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib	115.50
Magyar földtehermentesitési kötvény	103.50
Magyar földtehermentesitési kötv. záradék	103.50
Temes-bánáti földtehermentesitési kötvény	103.50
Temes-bánáti földtehermentesitési köt. zár.	103.50
Erdélyi földtehermentesitési kötvény	103.50
Horvát-szlavon földtehermentesitési köt.	—.—
Magyar szőlődézsmaváltsági kötvény	98.50
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcsön	117.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	121.—
Osztrák járadék papirban	79.75
Osztrák járadék ezüstben	81.10
Osztrák járadék aranyban	109.50
1860-iki osztrák államsorjegy	135.50
Osztrák-magyar bankrészvény	864.—
Magyar hitelbankrészvény	289.—
Osztrák hitelintézeti részvény	279.84
Cs. és kir. arany	5.90
Ezüst	—.—
20 frankos arany (Napoleond'or)	10.05
Német birodalmi márka	62.40
London (3 havi váltókért)	127.25
20 markos	12.48

IDEGENEK NÉVSORA.

(Január 28.)

Fehérkereszt-szálló. Türk Sándor, birt., Megyes. Kovács Endre, birt., Makó. Árnyasi Alajos, birt., Veszprém. Bók Károly, birt., Brosznitz. Friedman N., és családja, birt., Nagy-Bél. Orosovitz N., birt., Belgrád. Boksa Béla, jegyző, Mezőhegyes. Mór Samuel, gyáros, Lincz. Reisz Ignátz, vendéglős, Csaba. Stojkovits József, keresk., Versetz. Federweisz Antal, keresk., Szeged. Lindler Jakab, keresk., Temesvár. Grosz Mór, keresk., Lippa. Greiszler Ignácz, keresk., Anina. Bienenstock Antal, keresk., Keresztur. Hermann Samu, keresk., Szentes. Engel Samu, keresk., Nyiregyháza. Magyar József, keresk., Temesvár. Fischer J., aranymüves, Bécs. Steiger József, magánzó, Resicza. Totál Károly, intéző, Mezőhegyes. Herbert Ignácz, utazó, Pancsova. Fischof Henrich, utazó, Bpest. Herman Jakab, Bránt J., utazó, Bécs.

Nádor-szálló. Löfler N., birt., Battonya. Korbuly Béla, birt., Bánhegyes. Teletár N., gyógyszerész, Uj-Szt.-Anna. Iritz Iván, keresk., Pécska. Ifj. Adler Ignácz, magánzó, Brád. Horovitz Béla, postamester, Világos. Demusz Lajosné, vendéglős, Pankota. Görner Béla, vendéglős, Lugos.

Aranykules-szálló. Avrám Jónás, lelkész, Miske. Róth N., keresk., Gyulicza. Majlender N., kereskedő, Czella. Kirili Juon, szücs, Székes.

Arad városi szinház.

Folyó sz. 118. 14-ik bérletszünet.

Szombat, 1887. januárhó 29-én:

Az ember tragédiája.

Dramai költemény 5 szakaszban. Irta: Madách Imre. Szinre alkalmazta: Paulay Ede. Zenéjét szerzette: Erkel Gyula. (Karnagy: Delin Henrik. Rendező: Krecsányi Ignácz.)

Személyek:

Az Ur	* * *
Rafael, Gábor, Mihály, Lucifer, Ádám, Éva, A föld szelleme, Rabszolga	Krecsányiné.
	Havas Aranka.
	Czanyuga Emma.
	Peterdy Sándor.
	Somló Sándor.
	Hunyady Margit.
	Makó Lajos.
	Kiss Mihály.
Első, Második, demagog görög	Nyilasi Mátyás.
	Boránd Gyula.
Catulus	Kiss Sándor.
Ifju	Németh János.
Cluvia	Závodszky Teréz.
Péter Apostol	Sárdy Károly.
Robespierre	Fenyéry Mór.

Kezdete 7, vége 10 órakor.

Holnap, vasárnap:

A vöröshaju.

Eredeti népszinmü 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

BUDAPESTI TŐZSDE.

Január 27.

	Pénz	Áru
M. kir. aranyjár. adóment. 4%	99 —	99 50
„ „ papirjáradék adóment. 5%	89 10	89 60
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%	147 50	148 50
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	147 50	148 50
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	96 —	97 —
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%	125 —	127 —
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	115 50	117 —
M. kir. nyeremény-kölcsön 100 frt	117 -	118 50
„ „ „ 50 frt drbja	119 50	120 50
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	119 50	120 —
M. k. földtm. kötvények 5%	103 50	104 50
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	103 50	104 50
M. k. földtm. kötvényektemesi 5%	103 50	104 50
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	103 50	104 50
M. k. földtm. kötvények horvátorsz. 5%	103 50	104 50
M. k. földtm kötvények erdélyi 5%	103 50	104 50
„ „ erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint 5%	98 50	99 —
Szőlődézsmavált. kötv. (100 frt) 5%	99 —	100 —
Pest város kölcsöne 1870. évből 6%	106 50	— —
„ „ „ 1871. évből 6%	108 —	109 —
Budapesti főv. 1880. kölcsöne 6%	100 25	101 -
Budapesti bankegys. részvényt.	101 50	102 —
Magy. ált. hitelbank	285 50	286 —
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv.	132 50	133 —
Magy. lesz. és pénzváltó	93 75	94 —

	Pénz	Áru
Magy. orsz. bank részvény-társaság	— —	— —
Osztrák hitelintézet	278 70	279 —
Osztr.-magyar bank	862 —	866 —
Magyar iparbank	150 —	151 —
Pesti keresk. bank	653 —	660 —
Bécsi bizt. társulat	195 —	200 —
Bécsi élet- s jár. bizt. társ.	— —	195 —
Első magy. általános bizt. társ.	3125 —	3175 —
Fonciere pesti bizt. társ.	69 —	70 —
Magyar-franczia bizt. társ.	207 —	209 —
Pannonia visszb. társ.	850 —	875 —
Concordia malom	450 —	455 —
Első budapesti malom	990 —	1010 —
Erzsébet malom	224 —	226 —
Hengermalom	540 —	550 —
Luiza malom	260 —	265 —
Molnárok és sütők malma	370 —	375 —
Pannonia malom	800 —	820 —
Viktoria malom	170 —	175 —
„Adria“ m. tengeri hajóz. részv. t.	— —	— —
Alföld-fiumei vasut 5%	180 —	181 —
Báttaszék domb.-zákány vasut 5%	177 —	178 —
Déli vasut 5%	— —	— —
Északkeleti vasut 5%	160 —	161 —
Erdélyi vasut 5%	177 —	178 —
Győr-sopron-ebenfurti vasut 5%	— —	— —
Kassa-oderbergi vasut 4%	148 —	147 —
Magyar galicziai vasut 3%	166 50	167 50
M. ny. v (sz.-győr-gráczi vasut 3%	159 50	161 —
Osztrák államvasut 3%	244 —	245 —
Pécs-barcsi vasut 3%	— —	— —
Tisza-vidéki vasut 3%	249 —	250 —
Osztr. dunagőzhajózási társ. 3%	— —	— —

	Pénz	Áru
Pesti közuti vaspálya	450 —	455 —
Pesti közuti vasp. élvezet jegyek	252 —	260 —
Budapesti III. ker. takarékp.	98 —	100 —
Országos kozponti „	518 —	522 —
Pesti hazai első „	7725 —	7775 —
Egyesült Budapest fővárosi takp.	465 —	470 —
Magyar ált. takarékp. részvény	91 —	92 —
Alagut	152 —	153 —
Általános waggon kölcs. társaság	76 50	77 50
„Franklin“-társulat	200 —	203 —
Ganz és társa vasö. és gépgyár	790 —	800 —
Gschwindt-féle szeszgyár	375 —	385 —
Gyapjum. és biz. I. magyar	270 —	275 —
Keresked. épülete	650 —	675 —
Könyvnyomda „Atheneaum“	555 —	558 —
„ Pesti	1130 —	1140 —
Kőszénb. és téglagy. (Drasche)	244 —	248 —
Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénytársaság	74 —	75 —
Pesti építő-társaság	— —	— —
Rimamurány-salgótarj. vas r. rvts.	— —	— —
Salgótarjáni kőszénb.	148 —	149 —
Schlick-féle vasö. és gépgyár	174 50	175 —
Schlick-féle vasö. és gépgyár II. kib.	— —	— —
Serfőzde első magyar	880 —	890 —
Sertéskizlaló	315 —	320 —
Sóskuti kőbánya	— —	— —
Spódium- és csontlisztgyár	— —	155 —
Szálloda-részvénytársaság	— —	— —
Tégla- és mészégető ujlaki	184 50	186 —
Török dohányrészvény	61 —	62 —
Göztéglagyár kőbányai szelv. nélk.	251 —	255 —
M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.	104 25	104 75

Záloglevelek.	Pénz	Áru
M. földhitelint. papirérték 5%	101 50	102 —
„ „ „ 4½%	99 —	99 50
„ „ „ 4%	94 —	94 50
„ „ arany v. ezüst 5%	129 50	130 —
„ jelzálogbank 5½%	102 75	103 50
„ „ 5%	101 —	101 50
Kisbirt. orsz. földh.-int. 5½%	102 25	102 75
Osztr.-magyar bank o. é. 5½	101 —	101 50
„ „ „ „ „ 4½%	102 —	102 20
„ „ „ „ 4%	98 —	98 50
Pesti kereskед. bank 6%	102 —	102 50
„ „ „ „ 5½%	101 50	102 —
„ „ „ „ 5%	101 —	101 50
Albina tak. és hitelint. 6%	101 —	102 —
Elsőbbségek.		
Budapesti lánczhid 5%	106	106 50
Lloyd- és tőzsde-épület 5%	99 50	100 —
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	9 25	9 75
Osztrák vörös kereszt-egylet	13 75	14 50
Pénznemek.		
Cs.-kir. arany (vert)	5 95	6 —
Cs.-kir. arany (kör)	5 88	5 93
Osztrák-magyar 8 frtos arany	10 06	10 10
20 frankos arany	10 06	10 10
Osztrák és magyar ezüst	— —	— —
Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	62 50	62 70
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	62 50	62 75
Amsterdam 100 hollandi frtért	105 10	105 40
Páris 100 frankert	50 25	50 45
Svájczi pénzpiaczok 100 frankér	50 10	50 30
London 10 font sterlingért	127 50	128 —

50—887 gazd sz. 8.|v.—3.3

Árverési hirdetmény.

A régi városház-épületben levő jelenleg Schenk E. által bérelt II. és IV. számu boltheliyiség, ahoz csatolt szoba és a főépület egy része alatti pinczének 1887. évi m jus 1-től egy vagy több évre leendő bérbeadása iránt **folyó évi februárhó 1-ső napján**, árverést fog a gazdasági szék tartani a városház föl szinti termében. K kiáltási ár egy évre 920 forint, mely összegnek 10 százaléka bánompénzül leteendő. Árver lni lehet szóval, vagy a szóbeli árverést megelőzőleg benyujtandó irásbeli zárt ajánlatokkal. mely utóbbiakhoz a bánompénz melléklendő, a melyekben kifejezve kell lenni, hogy a vállalkozni kivánó a feltételeket ismeri és azokat elfogadja. A feltételek előzőleg is Parecz István tanácsnok urnál megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági székének 1887. évi januárhó 18 án tartott üléséből.

Varjassy Lajos,
aljegyző.

Gyakornok
felvétetik
HAAN A.
irodájában, 84—1 3
Arad, Szabadságtér.

29—1887. Pécskai jár. főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

A f. n.-iratosi körjegyzői állás lemondás folytán üresedésbe jövén, annak az 1886. évi XXII. t.-cz. 68. §-ának első bekezdésében előállt módon **1887. évi februárhó 14-én, d. e. 10 órakor** F.-N.-iratoson a községházánál leendő betöltésére pályázat nyittatik.

Ezzel egyidejüleg felhivatnak mindazok, kik ezen körjegyzői állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883-ik évi I. t.-cz. 6-ik §-ának megfelelőleg felszerelt kérvényeiket *1887. évi február 13-ik napjának d. u. 5 óráiig* alólirott szolgabirósághoz annyival inkább nyujtsák be, mivel a később beérkező kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

Kelt Pécskán, 1887. évi január 24-én.

Köpf György,
83—1.3 főszolgabiró.

259—1887. Radnai járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Michálovits Ákos berzovai körjegyzőnek megyei gyámpénztári ellenőrré megválasztása folytán üresedésbe jött **berzovai körjegyzői állomás** választás utján betöltendő lévén, a nyilvános választás eszközlésére határnapul **f. é. februárhó 28-ának d. e. 10 óráját** Berzova községbe kitüzöm.

Felhivom ennélfogva pályázni kivánókat, hogy törvényszerüleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám legkésőbb a választás napját megelőző napon annál bizonyosabban benyujtsák, minthogy ellenesetben a netalán elkésett kérvények pályázatra nem bocsájtatnak.

Radnán, 1887. évi januárhó 22-én.

Csukay Sándor,
82—1.3 főszolgabiró.

Pályázati hirdetmény.

Egy, **az irodai teendőkben teljesen jártas egyén**, évi 180 frt fizetés s teljes ellátás mellett azonnal felvétetik irnoki minőségben **a kovácsházi kincstári urad. ispánságnál.** 65—23.

CACAO
129 és
CHOCOLADE
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

SCHUTZ MARKE S&S REEL

melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállitáson a legmagasabb dijjal, a kitüntetési oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyünk és czégünk alatt valódiak. Kapható minden hirneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, **Aradon**

ELIAS ARMIN urnál.

Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.

Victor Schmidt & Söhne,
cs. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi szétküldési hely: **Bécs, V. Alleegasse, Nr. 48.** (a déli vasut mellett.

67—1887. 7|v.—4.6

Hirdetés.

A nagyméltóságu m. kir. honvédelmi ministerium 55652/X. 886. sz. a. kelt rendeletével Arad szab. kir város területén és a hozzátartozó pusztákon található összes *lovak és csikók, továbbá kocsik és szekerek összeirása* 1887. évre elrendeltetett.

Felhivatnak mindazok, kik Aradon, a belvárosban, Séga és Pernyáva külvárosokban, továbbá az Ujtelepen laknak, miszerint *f. évi január 21-től február 12-ig* bezárólag terjedő idő alatt, *a vasár- és ünnepnapokat, a péntek és szombat napok délelőttjét kivéve* mindennap a hivatalos órák alatt, ugyanis *d. e. 9-től 12-ig, d. u. 3—5 óráig* a birtokukban lévő lovakat, csikókat a kor és ivar megjelölésével, a kocsikat és szekereket *Hofbauer Lajos tb. főjegyzőnél*, ennek a városházán lévő hivatalos helyiségében bejelentsék; *a Gáj, Séga külvárosokban, Poltura városrészben*, továbbá *a város külhatárában tartott lovak, csikók, kocsik, szekerek bejelentésére határidőül* **f. é. évi februárhó 13-ik napjának d. e. 10—12 órája**, *a Gáj külvárosi kapitányi hivatalban kitüzetik*, minélfogva a Gáj, Séga külvárosok, Poltura városrész és a tanyákon lakó ló-, csikó-, kocsi- és szekértulajdonosok kötelezteteik a bejelentést a lovakra és csikókra nézve szintén a kor és ivar megjelölésével, a Gáj külvárosi kapitányi hivatalban f. é. februárhó 13-ik napján, d. e, 10-től 12 óráig terjedő idő alatt teljesiteni.

Azok, kik a bejelentést teljesiteni elmulasztanák, az 1873. évi XX. t.-cz 9-ik §-a szerint 10 frtiól 100 frtig terjedhető pénzbirsággal fognak büntettetni.

Egyuttal köteleztetnek a ló- és csikótulajdonosok, amennyiben lóállományukban az 1887. év folyamán változás állana be, azt mindenkor Hofbauer Lajos t. főjegyzőnél szintén a hivatalos órák alatt bejelenteni.

A városi tanács.

95—887. 9.|v.—2.3

Hirdetmény.

Városunk ugy bel-, mint külhatárában a kataszteri felmérés nyomán háromszögméretileg meghatározott vezér és álló pontok, állandósitás czéljából külön e czélra készitett kőoszlopokkal, a külhatárban pedig néhol egyes fákra alkalmazott faszerkezetü jelekkel vannak kitüzve.

Miután ezen oszlopoknak és jeleknek helyükből kimozditása a legnagyobb műszaki hátrányokat vonná maga után: felhivjuk a közönséget, hogy azoknak épségben fentartásáról ügyeljen; kijelentvén, hogy mindazokat, akik azon oszlopokat és jeleket megbolygatják, a legszigorubban felelősségre fogjuk vonni.

Aradon, 1887. évi januárhó 8-án.

A városi tanács.

681—1886. sz. 73—3.3

Hirdetmény.

A megye tekintetes törvényhatóságának 11646/86. sz. alatt kelt jóváhagyása folytán **Kiszindia körjegyzőség részére egy tanácsterem ujonnan leendő felépitése** és a régi községház kijavitása 500 frt 15 kr. költséggel engedélyeztetett s arra Kiszindia körjegyzői irodájában **1887. évi februárhó 15-én árlejtés fog tartatni**; melyre vállalkozók azzal hivatnak meg, hogy 10 százalék bánompénzzel ellátott irásbeli ajánlataikat alólirt körjzőhöz a mondott napig adják be.

Az épitési és árlejtési feltételek addig is a körjegyzői irodában betekinthetők.

Kiszindia, 1887. január 24-én.

Az előljárók nevében
Zaránd Gyula,
körjegyző.

1437. VII. 887. szám 84—1.1

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Ajánlati hirdetmény

A temesvári m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhirré tétetik, hogy **Nagy-Halmágyon üresedésbe jött dohány nagyáruda** betöltése végett **irásbeli ajánlatok beadása utján 1887. évi február hó 14. d. e. 11 órakor a pénzügyigazgatóságnál** versenytárgyalás fog tartatni,

A versenytárgyalásban részt venni kivánók sajátkezüleg aláirt s 50 kros bélyeggel ellátott l pecsételt **ajánlataikat f. évi február hó 14. napján d. e. 10 óráig** alólirt pénzügyigazgatóság főnökségénél nyujtsák be.

Bánatpénz fejében az ajánlathoz **67 frt.** készpénzben, vagy a tőzsdén jegyzett állampapirokban melléklendő, továbbá a nagykorságot, polgári állást és erkölcsi magaviseletet igazoló bizonylatok is csatolandók.

Az ezen vállalatnál mérvadó feltételek és az azzal egybekötött kötelezettségek iránt, valamint a szerkesztendő ajánlatok miképeni kiállitására nézve pályázni kivánók által alólirt pénzügyigazgatóságnál és a buttyini pénzügyőri biztosságnál bővebb felvilágositás szerezhető.

Temesvárott 1887. évi január hó 22.

Magy. kir. Pénzügyigazgatóság.

Valódi angol
lovagló-nyergek,

s hozzávaló eszközök ugy mint **kantár** (duppla és szimpla) **kengyelszij, zabla, nyereg,** leszoritó gurtni, kengyelvas. 17—4.150

Angol nyereg szappan.
Lovagló eszközök és hajtó ostorok.
Lüttichi vadászfegyverek, revolverek és vadászat kellékek nagyraktára

ERNYEI GYULÁ-nál.

Siegl János és Társa vászongyárosok fóraktára.

Schröll Benedek és fia chiffon-gyárosok *gyártmányai* nagy választékban.

Farsangi idény.

Felhivjuk a t. cz. közönség figyelmét dusan berendezett raktárunkra:

Ruhák teljes elkészitését elvállaljuk.

Atlaszok, tarlatanok,
legujabb divatu franczia gazé-ek, szines plüchek,
továbbá
BÁLI BELÉPŐK,
és
különleges müvirágok,
disztollak és legyezők,
a legolcsóbbtól a legfinomabbig,
3—10 74 szokott olcsó áron

Ruhák teljes elkészitését elvállaljuk.

Divatszövetek legnagyobb választékban.

Rosenblüh H. és társánál
ARADON,
SZABADSÁGTÉR.

Selyem bársonyok minden szinben, Női fehérnemüek dús választékban.

MINTÁKKAL SZIVESEN SZOLGÁLUNK.

„Széchenyi irodalmi intézet“ nyomdája. Arad, 1887.